

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

2000/792/FUSP:

- ★ **Rådets fælles aktion af 14. december 2000 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika og om ophævelse af fælles aktion 96/250/FUSP** 1

2000/793/FUSP:

- ★ **Rådets fælles aktion af 14. december 2000 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant, der skal varetage hvervet som koordinator for stabilitetspagten for Sydøsteuropa, og om ophævelse af fælles aktion 1999/523/FUSP** 3

2000/794/FUSP:

- ★ **Rådets fælles aktion af 14. december 2000 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten og om ophævelse af fælles aktion 96/676/FUSP** 5

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 2745/2000 af 15. december 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 7

Kommissionens forordning (EF) nr. 2746/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 66. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 9

Kommissionens forordning (EF) nr. 2747/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 238. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation 11

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 2748/2000 af 15. december 2000 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater	12
★ Kommissionens beslutning nr. 2749/2000/EKSF af 13. december 2000 om fastsættelse af afgifterne for regnskabsåret 2001 og om ændring af beslutning nr. 3/52/EKSF om størrelsen af og anvendelsesreglerne med hensyn til de i traktatens artikel 49 og 50 omhandlede afgifter	13
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2750/2000 af 15. december 2000 om indstilling af fiskeri efter sej fra fartøjer, som fører dansk flag	15
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2751/2000 af 15. december 2000 om indstilling af fiskeri efter makrel fra fartøjer, som fører irsk flag	16
Kommissionens forordning (EF) nr. 2752/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation	17
Kommissionens forordning (EF) nr. 2753/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middeldkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation	18
Kommissionens forordning (EF) nr. 2754/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middeldkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation	19
Kommissionens forordning (EF) nr. 2755/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation	20
Kommissionens forordning (EF) nr. 2756/2000 af 15. december 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1487/95 om forsyningsopgørelsen for De Kanariske Øer vedrørende varer hidrørende fra svinekødssektoren og om støtte for produkter fra Fællesskabet	21
Kommissionens forordning (EF) nr. 2757/2000 af 15. december 2000 om ikke at tage den 257. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 2758/2000 af 15. december 2000 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2643/2000 og (EF) nr. 2653/2000 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager	24
Kommissionens forordning (EF) nr. 2759/2000 af 15. december 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1725/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af Azorerne og Madeira med svinekødsprodukter	25
Kommissionens forordning (EF) nr. 2760/2000 af 15. december 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	27
Kommissionens forordning (EF) nr. 2761/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet	29

Kommissionens forordning (EF) nr. 2762/2000 af 15. december 2000 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter	31
Kommissionens forordning (EF) nr. 2763/2000 af 15. december 2000 om fastsættelse af importtold for korn	33

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2000/795/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 22. december 1999 om den statsstøtte, Spanien har ydet til fordel for Ramondín SA og Ramondín Cápsulas SA ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1999) 5203)** 36

2000/796/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 21. juni 2000 om støtte fra Tyskland til CDA Compact Disc Albrechts GmbH, Thüringen ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 1728)** 62
-

Meddelelse til læserne (se tredje side af omslaget)

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION

af 14. december 2000

om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika og om ophævelse af fælles aktion 96/250/FUSP

(2000/792/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14 og artikel 18, stk. 5,

Artikel 1

og ud fra følgende betragtninger:

Aldo Ajello udnævnes til Den Europæiske Unions særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika (i det følgende benævnt »den særlige repræsentant«).

(1) Den Europæiske Union ønsker at medvirke til at løse de kriser, der hærger i De Store Søers Område i Afrika.

Artikel 2

(2) Den Europæiske Union vil i denne forbindelse støtte den indsats, der gøres af FN, Organisationen for Afrikansk Enhed (OAU), de subregionale organisationer og af alle de involverede fremtrædende personligheder og parter, med henblik på at finde frem til en fredelig, varig og samlet løsning på de politiske, økonomiske og humanitære problemer i regionen.

(3) Rådets fælles aktion 96/250/FUSP af 25. marts 1996 om udnævnelse af en særlig repræsentant for De Store Søers Område i Afrika ⁽¹⁾, senest forlænget ved fælles aktion 2000/347/FUSP ⁽²⁾, udløber den 31. december 2000.

(4) På grundlag af vurdering af fælles holdning 96/250/FUSP forekommer det hensigtsmæssigt at forlænge mandatet for den særlige repræsentant.

(5) Rådet vedtog den 30. marts 2000 retningslinjer vedrørende fremgangsmåde for udnævnelse og administrative ordninger for EU's særlige repræsentanter. Ordningen for EU's særlige repræsentanter bør tilpasses til disse retningslinjer.

(6) Af hensyn til gennemsigtigheden og overskueligheden bør de bestemmelser, der vedrører EU's særlige repræsentant for De Store Søers Område i Afrika, samles i en enkelt tekst og fælles aktion 96/250/FUSP ophæves —

1. Den særlige repræsentant skal støtte bestræbelserne for at skabe de nødvendige forudsætninger for en varig og fredelig løsning af de kriser, der hærger i De Store Søers Område i Afrika, bl.a. ved til sin tid at forberede en international konference om fred, stabilitet, demokrati og udvikling i De Store Søers Område i Afrika.

2. Den særlige repræsentant har bl.a. følgende mandat:

— han skal støtte FN's, OAU's, de subregionale organisationers og deres forskellige repræsentanters bestræbelser for at standse konflikterne i området, og den indsats, der gøres af fremtrædende personligheder i Afrika, som bistår disse organisationer

— han skal etablere og holde nær kontakt med regionens landes regeringer og med andre regeringer og internationale organisationer, der er involveret, for at fastlægge, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at løse problemerne i området

— han skal eventuelt etablere kontakter med andre fremtrædende personligheder og parter, der kan bidrage til at bilægge konflikterne i regionen.

Artikel 3

1. Den særlige repræsentant indgår en kontrakt som »særlig rådgiver« med Rådet.

2. Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af sit mandat, herunder for sammensætningen af sit team, i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, idet Kommissionen tilknyttes fuldt ud.

⁽¹⁾ EFT L 87 af 4.4.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 122 af 24.5.2000, s. 6.

3. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Udgifter til vederlag til medarbejdere, der eventuelt udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution til den særlige repræsentant, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution.

4. Alle A-stillinger offentliggøres i medlemsstaterne og EU-institutionerne og besættes af de bedst kvalificerede ansøgere.

5. De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle mandatet uhindret, fastlægges i samarbejde med parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen skal yde den fornødne støtte med henblik herpå.

6. Formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne yder relevant logistisk støtte i regionen.

Artikel 4

Den særlige repræsentant refererer direkte til generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Han er ansvarlig over for ham, for så vidt angår de administrative udgifter, han afholder med sin virksomhed.

Artikel 5

1. Den særlige repræsentant forelægger gennem generalsekretæren/den højtstående repræsentant regelmæssige rapporter

for Rådet enten på eget initiativ eller efter anmodning. Disse rapporter sendes ligeledes til Kommissionen.

2. Gennemførelsen af denne fælles aktion vil løbende blive taget op til vurdering, især under hensyn til udviklingen i og sammenhængen med de øvrige EU-bidrag til regionen.

Artikel 6

Fælles aktion 96/250/FUSP ophæves.

Artikel 7

Denne fælles aktion træder i kraft den 1. januar 2001.

Den anvendes indtil den 31. december 2001.

Artikel 8

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Rådets vegne

J. GLAVANY

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION**af 14. december 2000****om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant, der skal varetage hvervet som koordinator for stabilitetspagten for Sydøsteuropa, og om ophævelse af fælles aktion 1999/523/FUSP**

(2000/793/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14 og artikel 18, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fælles aktion 1999/523/FUSP⁽¹⁾ udløber den 31. december 2000.
- (2) En fornyet gennemgang af nævnte fælles aktion viser, at den særlige repræsentants mandat bør forlænges.
- (3) Rådet vedtog den 30. marts 2000 retningslinjer vedrørende fremgangsmåden for udnævnelse af og administrative ordninger for Den Europæiske Unions særlige repræsentanter. Ordningen for Den Europæiske Unions særlige repræsentant, der skal varetage hvervet som koordinator for stabilitetspagten for Sydøsteuropa, bør tilpasses disse retningslinjer.
- (4) Af hensyn til gennemsigtighed og tydelighed bør de bestemmelser, der vedrører Den Europæiske Unions særlige repræsentant, der skal varetage hvervet som koordinator for stabilitetspagten for Sydøsteuropa, samles i en enkelt tekst og fælles aktion 1999/523/FUSP ophæves —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Bodo Hombach udnævnes til Den Europæiske Unions særlige repræsentant, der skal varetage hvervet som særlig koordinator for stabilitetspagten for Sydøsteuropa, i det følgende benævnt »særlig repræsentant«, efter de nærmere bestemmelser i punkt 13 i stabilitetspagtsdokumentet.

Artikel 2

Den særlige repræsentant udfører følgende opgaver, der er fastlagt i stabilitetspagten for Sydøsteuropa:

- fremme gennemførelsen af pagtens mål i de enkelte lande og mellem disse indbyrdes

- varetage formandskabet for Det Regionale Sydøsteuropapanel
- oprette og opretholde nær kontakt med alle pagtens deltagere og facilitatorstater, -organisationer og -institutioner samt med relevante regionale initiativer og organisationer
- aflægge regelmæssige situationsrapporter til formandskabet for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) efter dennes procedurer på vegne af Det Regionale Sydøsteuropapanel
- deltage i Styringsgruppen på Højt Plan vedrørende Donorkoordinationsprocessen
- samarbejde snævert med alle af Den Europæiske Unions institutioner for at fremme Den Europæiske Unions rolle i pagten i overensstemmelse med punkt 18, 19 og 20 i dokumentet vedrørende denne pagt
- den mødes regelmæssigt og efter behov med formændene for arbejdspanelerne for at sikre den overordnede koordinering
- varetage sekretariatsfunktionen for Sydøsteuropapanelet og for de tre arbejdspaneler.

Artikel 3

Den Europæiske Union bistår sin særlige repræsentant i dennes udførelse af hvervet som særlig koordinator ved at tildele den pågældende de nødvendige personalemæssige og logistiske midler i overensstemmelse med denne fælles aktion.

Den Europæiske Union forventer af de øvrige deltagere i stabilitetspagten for Sydøsteuropa, at de ligeledes bidrager til den særlige repræsentants funktioner.

Artikel 4

1. Den særlige repræsentant skal have nær kontakt med den høje repræsentants kontor i Bosnien-Hercegovina.
2. Den særlige repræsentant skal også have nær kontakt med De Forenede Nationers civile administration i Kosovo.

Artikel 5

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af aktionsudgifterne i forbindelse med den særlige repræsentants mission udgør 2 020 000 EUR i 2001.

⁽¹⁾ EFT L 201 af 31.7.1999, s. 2. Den fælles aktion er forlænget og ændret ved fælles aktion 1999/822/FUSP (EFT L 318 af 11.12.1999, s. 40).

2. Det beløb, der er nævnt i stk. 1, anvendes til at finansiere driftsudgifterne for hovedkontoret i Bruxelles for stabilitetspagten for Sydøsteuropa i den pågældende periode.

3. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med Fællesskabets budgetprocedurer og -regler.

Artikel 6

1. Den særlige repræsentant indgår en kontrakt som »særlig rådgiver« med Rådet.

2. Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af sit mandat, herunder for sammensætningen af sit hold, i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, idet Kommissionen tilknyttes fuldt ud.

3. Medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Udgifter til vederlag til medarbejdere, der udstationeres af en medlemsstat eller en institution i Den Europæiske Union til den særlige repræsentant, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller institution i Den Europæiske Union.

4. Alle A-stillinger, der skal besættes, offentliggøres i medlemsstaterne og i Den Europæiske Unions institutioner og besættes af de bedst kvalificerede ansøgere.

5. De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle mandatet uhindret, fastlægges i samarbejde med parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen skal yde den fornødne støtte med henblik herpå.

Indkøb eller leje af udstyr, inventar og lokaler til kontoret i Bruxelles for stabilitetspagten for Sydøsteuropa foretages på De Europæiske Fællesskabers vegne og for disses regning.

6. Formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne yder relevant logistisk støtte i regionen.

Artikel 7

1. Den særlige repræsentant refererer direkte til generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Han er ansvarlig over

for denne for så vidt angår de administrative udgifter, han afholder i forbindelse med sin virksomhed.

2. Bestemmelserne om forvaltningen af aktionsudgifterne fastsættes i en kontrakt mellem den særlige repræsentant og Kommissionen.

Artikel 8

1. Den særlige repræsentant forelægger gennem generalsekretæren/den højtstående repræsentant Rådet regelmæssige rapporter enten på eget initiativ eller på anmodning. Disse rapporter sendes ligeledes til Kommissionen.

2. Gennemførelsen af denne fælles aktion tages løbende op til vurdering, især under hensyn til udviklingen i og sammenhængen med Den Europæiske Unions øvrige bidrag til regionen.

Artikel 9

Den Europæiske Unions holdning inden for rammerne af stabilitetspagten for Sydøsteuropa fastlægges i overensstemmelse med de retningslinjer, Rådet vedtog den 13. september 1999.

Artikel 10

Fælles aktion 1999/523/FUSP ophæves.

Artikel 11

Denne fælles aktion træder i kraft den 1. januar 2001.

Den anvendes indtil den 31. december 2001.

Artikel 12

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Rådets vegne

J. GLAVANY

Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION**af 14. december 2000****om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten
og om ophævelse af fælles aktion 96/676/FUSP**

(2000/794/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14 og artikel 18, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets fælles aktion 96/676/FUSP af 25. november 1996 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten⁽¹⁾, udløber den 31. december 2000.
- (2) På grundlag af en vurdering af fælles aktion 96/676/FUSP forekommer det hensigtsmæssigt at forlænge den særlige repræsentants mandat.
- (3) Det er endvidere vigtigt at sikre en koordineret og sammenhængende indsats fra Unionens side i Mellemøsten.
- (4) Den 30. marts 2000 vedtog Rådet retningslinjer vedrørende fremgangsmåde for udnævnelse og administrative ordninger for EU's særlige repræsentanter. Ordningen for EU's særlige repræsentant bør tilpasses disse retningslinjer.
- (5) Af hensyn til gennemsigtigheden og tydeligheden bør de bestemmelser, der vedrører EU's særlige repræsentant, samles i en enkelt tekst og fælles aktion 96/676/FUSP ophæves —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Miguel Angel Moratinos udnævnes til EU's særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten.

Artikel 2

Den særlige repræsentant har følgende mandat:

- a) at etablere og holde nær kontakt med alle parterne i fredsprocessen, andre lande i området, USA og andre berørte

⁽¹⁾ EFT L 315 af 4.12.1996, s. 1. Den fælles aktion er senest forlænget og ændret ved fælles aktion 1999/843/FUSP (EFT L 326 af 18.12.1999, s. 71).

lande samt de relevante internationale organisationer for sammen med dem at arbejde på at styrke fredsprocessen

- b) at overvåge fredsforhandlingerne mellem parterne og være rede til at tilbyde Den Europæiske Unions råd og mægling, for så vidt parterne anmoder herom
- c) på anmodning at bidrage til gennemførelsen af internationale aftaler mellem parterne og tage diplomatiske kontakter med dem i tilfælde af, at vilkårene i disse aftaler ikke overholdes
- d) at gå ind i en konstruktiv drøftelse med stater, der har underskrevet aftaler inden for rammerne af fredsprocessen, for derved at fremme overholdelsen af de grundlæggende regler for demokrati, herunder respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincippet
- e) at aflægge rapport til Rådets organer om mulighederne for Unionens mellemkomst i fredsprocessen og om den bedste måde, hvorpå man kan videreføre Unionens initiativer og igangværende indsats i relation til fredsprocessen i Mellemøsten, herunder de politiske aspekter af Unionens relevante udviklingsprojekter i området
- f) at følge handlinger fra parternes side, som vil kunne skade resultaterne af forhandlingerne om en endelig status
- g) at udvikle det fælles sikkerhedssamarbejde i Det Stående Sikkerhedsudvalg EU-Den Palæstinensiske Myndighed, der blev nedsat den 9. april 1998
- h) at bidrage til at skabe bedre forståelse for EU's rolle blandt indflydelsesrige personer i området.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af aktionsudgifterne i forbindelse med EU's særlige repræsentants mission udgør 1 285 280 EUR for 2001.

2. Det beløb, der er specificeret i stk. 1, afsættes til finansiering af udgifter i forbindelse med Forummet EU-Israel, taskforces vedrørende en endelig status og udgifter i forbindelse med samarbejdet i Sikkerhedsudvalget EU-Den Palæstinensiske Myndighed.

3. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs budgetprocedurer og -regler.

Artikel 4

1. Den særlige repræsentant indgår en kontrakt som »særlig rådgiver« med Rådet.
2. Den særlige repræsentant har ansvaret for gennemførelsen af sit mandat, herunder for sammensætningen af sit team, i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, idet Kommissionen tilknyttes fuldt ud.
3. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med den særlige repræsentant. Udgifter til vederlag til medarbejdere, der eventuelt udstationeres af en medlemsstat eller af en EU-institution til den særlige repræsentant, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller EU-institution.
4. Alle A-stillinger offentliggøres i medlemsstaterne og EU-institutionerne og besættes med de bedst kvalificerede ansøgere.
5. De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at den særlige EU-repræsentant og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle mandatet uhindret, fastlægges i samarbejde med parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen skal yde den fornødne støtte med henblik herpå.
6. Formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne yder relevant logistisk støtte i området.

Artikel 5

1. Den særlige repræsentant refererer direkte til generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Han er ansvarlig over for denne for så vidt angår administrative udgifter i forbindelse med sin virksomhed.
2. Forvaltningen af aktionsudgifter fastsættes i en kontrakt mellem den særlige repræsentant og Kommissionen.

Artikel 6

1. Den særlige repræsentant forelægger gennem generalsekretæren/den højtstående repræsentant regelmæssige rapporter for Rådet om gennemførelsen af sit politiske mandat enten på eget initiativ eller på anmodning. Disse rapporter sendes ligeledes til Kommissionen.
2. Gennemførelsen af denne fælles aktion vil løbende blive taget op til vurdering, især under hensyn til udviklingen i og sammenhængen med de øvrige EU-bidrag til området.
3. Formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, sikrer navnlig koordineringen af de aktiviteter, der udføres af henholdsvis den særlige repræsentant og den EU-rådgiver, der blev udnævnt i medfør af Rådets fælles aktion 2000/298/FUSP af 13. april 2000 om et EU-bistandsprogram til støtte for Den Palæstinensiske Myndighed i dens bestræbelser på at bekæmpe terroristhandlinger, der har deres udspring i territorier under dens kontrol⁽¹⁾.

Artikel 7

Fælles aktion 96/676/FUSP ophæves.

Artikel 8

Denne fælles aktion træder i kraft den 1. januar 2001.
Den anvendes indtil den 31. december 2001.

Artikel 9

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Rådets vegne

J. GLAVANY
Formand

⁽¹⁾ EFT L 97 af 19.4.2000, s. 4.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2745/2000
af 15. december 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 15. december 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	99,3
	204	74,8
	999	87,0
0707 00 05	052	116,8
	624	195,9
	628	152,5
	999	155,1
0709 90 70	052	89,1
	204	40,2
	628	109,0
	999	79,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	45,1
	204	46,9
	388	32,2
	999	41,4
0805 20 10	052	93,5
	204	78,9
	999	86,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	74,2
	999	74,2
0805 30 10	052	68,6
	600	73,3
	999	70,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,0
	400	79,6
	404	89,1
	720	112,9
	999	79,9
0808 20 50	064	57,8
	400	87,5
	720	134,9
	999	93,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2746/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 66. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan

differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 66. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 15. december 2000 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 66. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimums- støttebeløb	Smør ≥ 82 %		95	91	—	91
	Smør < 82 %		92	88	—	88
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejd- ningssik- kerhed	Smør		105	—	—	—
	Koncentreret smør		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2747/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 238. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 238. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	117 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2748/2000
af 15. december 2000
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2099/2000 ⁽⁴⁾, er der fastsat kriterier for indledning eller suspension af opkøb af smør ved licitation i en medlemsstat.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2397/2000 ⁽⁵⁾ om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater er der opstillet en liste over de medlemsstater, hvor interventionen suspenderes. Det fremgår af de markedspriser, som Irland har meddelt, at interventionen ikke mere skal suspenderes i dette land, og at listen over medlemssta-

terne, som er opstillet i forordning (EF) nr. 2397/2000, derfor bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i Belgien, Spanien, Luxembourg, Danmark, Tyskland, Frankrig, Italien, Grækenland, Nederlandene, Portugal, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 2397/2000 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 249 af 4.10.2000, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 276 af 28.10.2000, s. 17.

KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 2749/2000/EKSF**af 13. december 2000****om fastsættelse af afgifterne for regnskabsåret 2001 og om ændring af beslutning nr. 3/52/EKSF om størrelsen af og anvendelsesreglerne med hensyn til de i traktatens artikel 49 og 50 omhandlede afgifter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, navnlig artikel 49 og 50, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grund af de variationer i gennemsnitsværdierne, der er registreret i referenceperioden, bør der foretages en ændring af artikel 2 i Den Høje Myndigheds beslutning nr. 3/52/EKSF ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning nr. 2787/1999/EKSF ⁽²⁾.
- (2) Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs behov vurderes til 195 mio. EUR, hvilket fremgår af aktionsbudgettet for regnskabsåret 2001. Dette budget, der blev vedtaget af Kommissionen den 13. december 2000, og som er vedhæftet denne beslutning som bilag, fastsætter størrelsen af de indtægter, der i regnskabsåret 2001 skal fremkomme ved afgifterne, nemlig 0 mio. EUR.
- (3) Indtægterne fra afgifterne vurderes ved en sats på 0,01 % til 4,814 mio. EUR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Satsen for de afgifter, der pålignes produkter fremstillet efter 1. januar 2001, fastsættes til 0 % af de værdier, der er lagt til grund for påligningen af afgifterne.

Artikel 2

Artikel 2 i beslutning nr. 3/52/EKSF affattes således:

»Artikel 2

Gennemsnitsværdien af de produkter, der pålignes afgifter, er fra den 1. januar 2001 fastsat som nedenfor anført:

(EUR/ton)

Produkter	Gennemsnitsværdi
Brunkulsbriketter og halvkoks af brunkul	69,38
Stenkul af alle kategorier	45,50
Råjern til anden anvendelse end fremstilling af ingots	178
Stål i ingots	227
Behandlede produkter og færdigvarer, jf. traktatens bilag 1	378«

Artikel 3

Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2000.

På Kommissionens vegne

Michaele SCHREYER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EKSF-Tidende 1 af 30.12.1952, s. 4.⁽²⁾ EFT L 336 af 29.12.1999, s. 6.

BILAG

EKSFS AKTIONSUDGIFTSBUDGET FOR 2001

(mio. EUR)

Udgifter		Indtægter	
Virksomhed, der finansieres over regnskabsårets indtægter (tilbagebetales ikke)	Overslag	Regnskabsårets indtægter	Overslag
1. Administrationsudgifter	5,0	1. Løbende indtægter	
2. Støtte til tilpasning (artikel 56) ⁽¹⁾	80,0	1.1 Provenu af afgifter på 0,00 %	p.m.
3. Støtte til forskning (artikel 55) ⁽²⁾	79,0	1.2 Nettosaldo	48,0
3.1 Stålforskning	56,0	1.3 Bøder og forhøjelser ved forsinkelser	p.m.
3.2 Kulforskning	23,0	1.4 Diverse	3,0
4. Sociale foranstaltninger (kulindustrien) (artikel 56)	31,0	2. Bortfald af forpligtelser, der sandsynligvis ikke indfries	36,0
		3. Anvendelse af reserven til finansiering af EKSF's aktionsbudget	108,0
Budgettet i alt	195,0	Budgettet i alt	195,0

⁽¹⁾ Den vejledende fordeling af støtten til tilpasning udgør 55 mio. EUR til fordel for arbejdstagere inden for kulsektoren og 25 mio. EUR til arbejdstagere inden for stålsektoren.

⁽²⁾ Inklusive finansiering af projekter vedrørende teknisk bekæmpelse af gener på arbejdspladsen og i miljøet på jern- og stalanlæg samt arbejds-hygge og sikkerhed i minerne (vejledende beløb på hhv. 4 og 3 mio. EUR).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2750/2000
af 15. december 2000
om indstilling af fiskeri efter sej fra fartøjer, som fører dansk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2742/1999 af 17. december 1999 om fastsættelse for år 2000 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger, og om ændring af forordning (EF) nr. 66/98 ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2579/2000 ⁽⁴⁾, fastsættes kvoterne af sej for 2000.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter sej fra fartøjer, som fører dansk flag eller er registreret i Danmark, i farvandene i ICES-afsnit IIa (EF-

farvande), Skagerrak og Kattegat, og IIIbcd (EF-farvande), Nordsøen, nået den tildelte kvote for 2000. Danmark har forbudt fiskeri efter disse bestande fra den 7. december 2000. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter sej fra fartøjer, der fører dansk flag eller er registreret i Danmark, i ICES-afsnit IIa (EF-farvande), Skagerrak og Kattegat, og IIIbcd (EF-farvande), Nordsøen, har medført, at Danmarks kvote af sej for 2000 må anses for at være opbrugt.

Sejfiskeriet i farvandene i ICES-afsnit IIa (EF-farvande), Skagerrak og Kattegat, og IIIbcd (EF-farvande), Nordsøen, fra fartøjer, der fører dansk flag eller er registreret i Danmark, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 7. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 341 af 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 298 af 25.11.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2751/2000
af 15. december 2000
om indstilling af fiskeri efter makrel fra fartøjer, som fører irsk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2742/1999 af 17. december 1999 om fastsættelse for år 2000 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger, og om ændring af forordning (EF) nr. 66/98 ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2579/2000 ⁽⁴⁾, fastsættes makrelkvoterne for 2000.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har makrelfiskeriet fra fartøjer, som fører irsk flag eller er registreret i Irland, i farvandene i ICES-område IIa

(ikke-EU-farvande) og Vb (EU-farvande), VI, VII, VIIIabde, XII og XIV, nået den tildelte kvote for 2000. Irland har forbudt fisken efter disse bestande fra den 28. november 2000. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Makrelfiskeriet fra fartøjer, der fører irsk flag eller er registreret i Irland, i ICES-område IIa (ikke-EU-farvande) og Vb (EU-farvande), VI, VII, VIIIabde, XII og XIV, har medført, at Irlands makrelkvote for 2000 må anses for at være opbrugt.

Makrelfiskeriet i farvande i ICES-område IIa (ikke-EU-farvande) og Vb (EU-farvande), VI, VII, VIIIabde, XII og XIV, fra fartøjer, der fører irsk flag eller er registreret i Irland, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 28. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 341 af 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 298 af 25.11.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2752/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2281/2000 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 8. til den 14. december 2000, til 195,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2281/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2753/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2282/2000 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporthestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporthestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporthestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 8. til den 14. december 2000, til 190,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2282/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2754/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2283/2000 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 8. til den 14. december 2000 til 197,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2283/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2755/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2284/2000 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 8. til den 14. december 2000, til 275,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2284/2000 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2756/2000**af 15. december 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 1487/95 om forsyningsopgørelsen for De Kanariske Øer vedrørende varer hidrørende fra svinekødssektoren og om støtte for produkter fra Fællesskabet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Støtten til levering af svinekødsprodukter til De Kanariske Øer blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1487/95 af 28. juni 1995 om forsyningsopgørelsen for De Kanariske Øer vedrørende varer hidrørende fra svinekødssektoren og om støtte for produkter fra Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1985/2000 ⁽⁴⁾. Ved beregning af støtten til levering af svinekødsprodukter til De Kanariske Øer bør der tages hensyn til det eksisterende forhold mellem støtte til korn og støtte til svinekød. Efter de indtrufne ændringer af

noteringerne og priserne for kornprodukter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningen af De Kanariske Øer på ny fastsættes til de i bilaget anførte beløb.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 1487/95 affattes som anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 63.

⁽⁴⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 20.

BILAG

»BILAG II

Støtte, der ydes for produkter, som stammer fra Fællesskabets marked

(EUR/100 kg nettovægt)	
Produktkode	Støtte
0203 21 10 9000	6,3
0203 22 11 9100	9,4
0203 22 19 9100	6,3
0203 29 11 9100	6,3
0203 29 13 9100	9,4
0203 29 15 9100	6,3
0203 29 55 9110	10,7

NB: Produktkoderne og fodnoterne er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2757/2000**af 15. december 2000****om ikke at tage den 257. dellicitation i forbindelse med de generelle interventionsforanstaltninger til følge i henhold til forordning (EØF) nr. 1627/89**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 af 15. marts 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød ⁽²⁾ indfører handelsnormer for offentligt interventionsopkøb. I overensstemmelse med forordningens bestemmelser blev der indledt en licitation ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2734/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) I artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 562/2000 fastsættes der en maksimumsopkøbspris for kvalitet R3 for hver dellicitation under hensyntagen til de modtagne

bud. I følge artikel 13, stk. 2, kan det besluttes ikke at tage licitationen til følge.

- (3) Efter at de bud, der blev indgivet ved den 257. dellicitation, er gennemgået, og der ifølge artikel 47, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1254/1999 er taget hensyn til kravene om en rimelig markedsstøtte samt den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne og priserne, bør licitationen ikke tages til følge.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den 257. dellicitation, der blev indledt ved forordning (EØF) nr. 1627/89, er ikke taget til følge.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 45.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2758/2000**af 15. december 2000****om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2643/2000 og (EF) nr. 2653/2000 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2699/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 35, stk. 11, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 2643/2000 ⁽³⁾ og (EF) nr. 2653/2000 ⁽⁴⁾ afbrød udstedelsen af eksportlicenser af type B for henholdsvis druer til spisebrug og æbler for den igangværende eksportperiode som defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 2432/2000 af

31. oktober 2000 om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽⁵⁾.

- (2) En kontrol har vist at slutdatoen for denne periode er forkert —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 2643/2000 og (EF) nr. 2653/2000 ændres datoen »16. januar 2001« til »17. januar 2001«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 302 af 1.12.2000, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 279 af 1.11.2000, s. 30.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2759/2000**af 15. december 2000****om ændring af forordning (EØF) nr. 1725/92 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af Azorerne og Madeira med svinekødsprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Støtten til levering af svinekødsprodukter til Azorerne og Madeira blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1725/92 af 30. juni 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige ordning for forsyning af Azorerne og Madeira med svinekødsprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1986/2000 ⁽⁴⁾. Ved beregning af støtten til svinekødsprodukter til Azorerne og Madeira bør der tages hensyn til det eksisterende forhold mellem støtte til korn og støtte til svinekød. Efter de indtrufne ændringer af noteringerne og priserne

for kornprodukter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningen af Azorerne og Madeira på ny fastsættes til de i bilaget anførte beløb.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EØF) nr. 1725/92 affattes som anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 179 af 1.7.1992, s. 95.

⁽⁴⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 22.

BILAG

»BILAG II

Støtte, der ydes for de i bilag I omhandlede produkter, som stammer fra Fællesskabets marked

(EUR/100 kg nettovægt)

Produktkode	Støtte
0203 11 10 9000	6,3
0203 12 11 9100	9,4
0203 12 19 9100	6,3
0203 19 11 9100	6,3
0203 19 13 9100	9,4
0203 19 15 9100	6,3
0203 19 55 9110	10,7
0203 19 55 9310	10,7
0203 21 10 9000	6,3
0203 22 11 9100	9,4
0203 22 19 9100	6,3
0203 29 11 9100	6,3
0203 29 13 9100	9,4
0203 29 15 9100	6,3
0203 29 55 9110	10,7

NB: Produktkoderne og fodnoterne er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 som ændret (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2760/2000
af 15. december 2000
om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2734/2000 ⁽³⁾, blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper.
- (2) Anvendelsen af artikel 47, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i over-

ensstemmelse med bilagene til nærværende forordning, at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 45.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmit
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België	×	×	×			
Deutschland	×	×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			×
Ireland				×	×	×
Italia	×	×	×			
Nederland		×				
Österreich	×	×	×			
Northern Ireland				×	×	×

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2761/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af forskuddet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol 4 om bomuld, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1553/95 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1554/95 af 29. juni 1995 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2169/81 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/98 ⁽³⁾, særlig artikel 3, 4 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes der en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld regelmæssigt på grundlag af de konstaterede verdensmarkedspriser for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Det historiske forhold blev fastlagt i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1624/1999 ⁽⁵⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes, fastlægges prisen på grundlag af den sidste fastsatte frist.

(2) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste udbud og noteringer på verdensmarkedet blandt dem, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Med henblik på denne fastsættelse udarbejdes der et gennemsnit for de udbud og noteringer, der konstateres på en eller flere europæiske børser for et produkt leveret cif en nordeuropæisk havn fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsæt-

telsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1201/89.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau.

(4) Ifølge artikel 5, stk. 3a, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1554/95 er det fastsat, at forskuddet på støtten er lig med målprisen nedsat med verdensmarkedsprisen samt et fradrag, der beregnes efter den formel, der anvendes ved overskridelse af den maksimale garantimængde, men på grundlag af en omvurdering af produktionen af ikke-egreneret bomuld, forhøjet med 7,5 %. Omvurderingen af produktionen i produktionsåret 2000/01 og den tilsvarende procentsats for forhøjelsen blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2714/2000 ⁽⁶⁾. Det forhold, at denne beregningsmetode anvendes, medfører, at forskuddet pr. medlemsstat fastsættes som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes til 40,136 EUR/100 kg.

2. Forskuddet på støtten som omhandlet i artikel 5, stk. 3a, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1554/95 fastsættes til:

— 51,601 EUR/100 kg for Spanien

— 27,152 EUR/100 kg for Grækenland

— 66,164 EUR/100 kg for de øvrige medlemsstater.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 190 af 4.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 123 af 4.5.1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 192 af 24.7.1999, s. 39.

⁽⁶⁾ EFT L 313 af 13.12.2000, s. 7.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2762/2000**af 15. december 2000****om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/

2000⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2675/2000⁽⁶⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 306 af 7.12.2000, s. 26.

BILAG

til Kommissionens forordning af 15. december 2000 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsuiker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	26,41	3,36
1701 11 90 ⁽¹⁾	26,41	8,33
1701 12 10 ⁽¹⁾	26,41	3,23
1701 12 90 ⁽¹⁾	26,41	7,90
1701 91 00 ⁽²⁾	26,67	11,90
1701 99 10 ⁽²⁾	26,67	7,38
1701 99 90 ⁽²⁾	26,67	7,38
1702 90 99 ⁽³⁾	0,27	0,38

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2763/2000**af 15. december 2000****om fastsættelse af importtold for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsen i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00	0,00
	af middelhø kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00	0,00
	af middelhø kvalitet	18,35	8,35
	af ringe kvalitet	44,51	34,51
1002 00 00	Rug	34,85	24,85
1003 00 10	Byg, til udsæd	34,85	24,85
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	34,85	24,85
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	61,97	51,97
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	61,97	51,97
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	34,85	24,85

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelhø kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavs-kyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 1. december 2000 til 14. december 2000)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	133,58	131,57	111,60	97,36	191,25 (**)	181,25 (**)	118,85 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	15,66	9,47	6,25	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	25,31	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie («discount») på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob The Great Lakes.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 18,41 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 30,30 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. december 1999

om den statsstøtte, Spanien har ydet til fordel for Ramondín SA og Ramondín Cápsulas SA

(meddelt under nummer K(1999) 5203)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/795/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel ⁽¹⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDUREN

- (1) Ved brev af 2. oktober 1997 (registreret den 23. oktober 1997 med SG A/38452) indgav den selvstyreende region La Riojas præsident, Sanz Alonso, en anmeldelse vedrørende en række formodede statsstøtteforanstaltninger til fordel for Ramondín SA (i det følgende benævnt »Ramondín«).
- (2) Ved brev af 2. januar 1998 (D/50003) underrettede Kommissionen de spanske myndigheder om denne anmeldelse og anmodede dem om inden for en frist på 15 arbejdsdage at fremsætte deres bemærkninger og fremlægge oplysninger, der gør det muligt at vurdere, om der eventuelt er tale om støtteforanstaltninger efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (3) Efter at have modtaget en påmindelse, som var afsendt den 11. marts 1998 (D/51136), fremsendte de spanske myndigheder ved brev af 13. marts 1998 (registreret samme dag med SG A/32119) deres bemærkninger og en række oplysninger fra de baskiske selvstyremyndigheder.
- (4) Ved brev af 18. juni 1998 (D/52538) underrettede Kommissionen myndighederne for den selvstyreende region La Rioja om indholdet af svaret fra de spanske myndigheder. Ved brev af 17. juli 1998 (D/53048) anmodede Kommissionen La Riojas myndigheder om supplerende oplysninger. La Riojas myndigheder supplerede deres anmeldelse ved brev af 10. juli 1998 (registreret den 13. juli 1998 med SG A/35419) og af 2. oktober 1998 (registreret den 5. oktober 1998 med SG A/37220).

⁽¹⁾ EFT C 194 af 10.7.1999, s. 18.

- (5) Ifølge de oplysninger, der fremkom i pressen (El Correo af 4.10.1998), blev den formodede støtte opført i registeret over ikke-anmeldt støtte under NN 117/98.
- (6) På baggrund af bemærkningerne og oplysningerne fra de spanske myndigheder samt de supplerende oplysninger fra La Riojas myndigheder opfordrede Kommissionen ved brev af 26. oktober 1998 (D/54346) Spanien til inden for en frist på 15 arbejdsdage at fremlægge detaljerede oplysninger om Ramondíns investeringer i Laguardia (som i mellemtiden ifølge pressens oplysninger ikke længere kun var i projektfasen, men nu var under gennemførelse) og om de regionale og skattemæssige støtteforanstaltninger, som Ramondín måtte have nydt fordel af. I samme brev blev det oplyst, at Kommissionen, når den finder, at en støtteforanstaltning er blevet ydet eller ændret uden at være blevet anmeldt, og efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til sagen kan kræve omgående suspension af betalingen af den pågældende støtte i kraft af en midlertidig beslutning, indtil resultaterne af undersøgelsen af støtten foreligger, samt give pålæg om, at der inden for en frist, som den fastlægger, skal fremlægges alle de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige, for at den kan vurdere, om støtten er forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen meddelte derfor Spanien, at det ikke kunne udelukkes, at den blev nødt til at kræve suspension af betalingen af den pågældende støtte, indtil der var foretaget en tilbundsgående undersøgelse.
- (7) Ved brev af 22. december 1998, registreret den 5. januar 1999 med SG A/30062 og af 5. januar 1999, registreret den 6. januar 1999 med SG A/30110, fremsendte de spanske myndigheder deres svar på Kommissionens brev af 26. oktober 1998.
- (8) Ved brev af 30. april 1999 (SG (99) D/2945) underrettede Kommissionen Spanien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, i relation til den skattemæssige støtte til Ramondín⁽²⁾. I samme brev pålagde Kommissionen Spanien at fremlægge bestemte oplysninger og suspendere betalingen af den skattemæssige støtte, der allerede var tilstået Ramondín.
- (9) Ved brev af 27. maj 1999, registreret den 10. juni 1999 med A/34343, fremlagde de spanske myndigheder oplysninger i relation til det krav om suspension, som var blevet meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.
- (10) Ved brev af 31. maj 1999, registreret den 8. juni 1999 med A/34240, anmodede Ramondín om en kopi af beslutningen om indledningen af proceduren, som var meddelt Spanien ved Kommissionens brev af 30. april 1999.
- (11) Ved brev af 15. juni 1999 (D/52539) tilsendte Kommissionen Ramondín en kopi af beslutningen om indledningen af proceduren, som var meddelt Spanien ved Kommissionens brev af 30. april 1999.
- (12) Ved brev af 15. juni 1999 (D/52543) anmodede Kommissionen som følge af de spanske myndigheders brev af 27. maj 1999 om, at disse fremlagde nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der var truffet for at efterkomme det krav om suspension, der var meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.
- (13) Ved brev af 29. juni 1999, registreret den 30. juni 1999 med A/34867, og af 8. juli 1999, registreret den 13. juli 1999 med A/35270, fremsendte de spanske myndigheder deres svar på det krav om oplysninger, som var blevet meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.
- (14) Ved brev af 5. juli 1999, registreret den 19. juli 1999 med A/35494, fremlagde Diputación Foral de Álava som svar på Kommissionens brev af 15. juni 1999 (D/52543) nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der var truffet for at efterkomme det krav om suspension, der var meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.
- (15) Ved brev af 30. juli 1999, registreret den 4. august 1999 med A/36070, af 9. august 1999, registreret den 11. august 1999 med A/36242⁽³⁾ og af 10. august 1999, registreret den 11. august 1999 med A/36243⁽⁴⁾, fremsatte tre interesserede parter deres bemærkninger. Ved brev af 26. august 1999 (D/63580) blev de pågældende bemærkninger videresendt til de spanske myndigheder for at indhente deres kommentarer hertil. De spanske myndigheder gav ikke noget svar på nævnte bemærkninger.

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

⁽³⁾ Disse bemærkninger nåede frem pr. telefax den 10. august 1999 og senere pr. post.

⁽⁴⁾ Disse bemærkninger nåede frem pr. telefax den 10. august 1999 og senere pr. post.

II. ANMELDELSEN FRA DEN SELVSTYRENDE REGION LA RIOJA

- (16) Ved brev af 2. oktober 1997 indgav Sanz Alonso, præsidenten for den selvstyrende region La Rioja (...), som er en spansk region, der grænser op til provinsen Álava, en anmeldelse vedrørende de omstændigheder, der har fået Ramondín (...), som er producent af metalkapsler til vinflasker, til at flytte sit industri anlæg fra Logroño (La Rioja) til Laguardia (Álava, Baskerlandet), fem kilometer fra virksomhedens nuværende beliggenhed.
- (17) Sanz Alonso anførte i sin anmeldelse, at Ramondíns beslutning var begrundet i de skattemæssige fordele og den offentlige investeringsstøtte, som tilbydes af henholdsvis Diputación Foral de Álava og den selvstyrende region Baskerlandet. Præsident Sanz Alonso anmodede i sin anmeldelse Kommissionen om at undersøge, ikke om Baskerlandets skatteordning eller særlige retlige ordning (régimen foral), men derimod virkningerne og resultaterne af visse fordele, der ydes i henhold til nævnte ordning, samt deres kumulering med anden støtte til Ramondín er forenelige med traktaten.

III. VIRKSOMHEDEN RAMONDÍN OG DENS INVESTERINGER I LAGUARDIA

- (18) Ramondín er et selskab, der er oprettet i henhold til spansk ret i 1933, og som er specialiseret i fremstilling af kapsler til plombering af flasker til vin, champagne og andre kvalitetsdrikkevarer. Det har siden 1971 været etableret i Logroño (La Rioja) og råder over tre produktionsanlæg (Logroño, Bordeaux og Mexico) og filialer i USA, Skotland, Chile, Australien og Kina. Ifølge oplysningerne i den investeringsplan, der er fremlagt for de baskiske selvstyremyndigheder, har Ramondín, med en produktion på 480 millioner kapsler, næsten 40 % af verdensmarkedet for tinkapsler til plombering. De øvrige konkurrenter har følgende markedsandele:

Virksomhed	Markedsandel	Mio. kapsler/år
Pechiney	30 %	360
Relvas	10 %	120
Vatke	6 %	72
Bouchage Métallique	4 %	48
Rivercap	4 %	48
Quibel	3 %	36
Andre	3 %	36
I alt	60 %	720

- (19) I 1997 havde Ramondín 300 ansatte og en omsætning på 24 mio. EUR, heraf 70 % fra salg uden for Spanien. Disse data og det begrænsede antal leverandører på verdensmarkedet viser, at der findes en samhandel inden for Fællesskabet med dette produkt.
- (20) Den 15. december 1997 oprettede Ramondín det nye selskab Ramondín Cápsulas SA (i det følgende benævnt »Ramondín Cápsulas«), som har været i drift siden september 1999. Det er planlagt, at Ramondín Cápsulas skal overtage alle Ramondíns aktiviteter, således at Ramondíns drift ophører fra udgangen af 1999.

- (21) Det fremgår af oplysningerne fra de spanske myndigheder, at Ramondín først havde planlagt en investering på 4,27 mia. ESP, som omfattede både flytningen til Laguardia (Álava) af de eksisterende aktiver i La Rioja og erhvervelsen af nye anlægsaktiver.
- (22) Senere besluttede Ramondín at kanalisere de nye investeringer gennem (...) Ramondín Cápsulas, hvis kapital for 99,8 % vedkommende ejes af Ramondín.
- (23) Ifølge de spanske myndigheder har denne virksomhed til hensigt at investere 1,95 mia. ESP i perioden 1998-2000 med henblik på at etablere en fabrik i Laguardia (Álava), som skal omfatte tre produktionskæder, to til fremstilling af kapsler til plombering og en tredje til laminering af bly til elektriske batterier.
- (24) I den investeringsplan, der oprindeligt blev forelagt for de baskiske selvstyremyndigheder, var det forudset, at der skulle oprettes 30 nye arbejdspladser, og at følgende omkostninger var støtteberettigede:

(i 1 000 ESP)

	1998	1999	2000	I alt
Grunde og bygninger	438 666			438 666
Udstyr	932 000	214 000	170 000	1 316 000
Støtteberettigede omkostninger	1 370 666	214 000	170 000	1 754 666

- (25) Med denne investering forventer Ramondín at nå op på en omsætning på 5 mia. ESP i 1999 og 5,96 mia. ESP (35,82 mio. EUR) i 2001.

IV. STØTTEFORANSTALTNINGER, INDLEDNING AF PROCEDURER I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2, KRAV OM OPLYSNINGER OG KRAV OM SUSPENSION

- (26) Ramondín og Ramondín Cápsulas har nydt fordel af følgende støtteforanstaltninger:
- et tilskud på 150 mio. ESP, som blev ydet til Ramondín Cápsulas den 15. oktober 1998 ved afgørelse truffet af den baskiske regering inden for rammerne af regionalstøtteprogrammet Ekimen ⁽⁵⁾, til en investering på 1,754 mia. ESP, hvilket svarer til en støtteintensitet på 8,55 % (bruttosubventionsækvivalent). Den maksimale støtteintensitet i Baskerlandet er på 25 % i netto-subventionsækvivalent ⁽⁶⁾
 - skattelempelse på 45 % af det samlede investeringsbeløb på 3,857 mia. ESP, tilstået Ramondín ved Diputación Foral de Álavas afgørelse 738/97 af 21. oktober 1997, vedtaget på grundlag af en budgetmaessig skattebestemmelse i loven for provinsens budget ⁽⁷⁾

⁽⁵⁾ Ordning godkendt af Kommissionen ved brev af 13. december 1996, ref. SG(96) D/11028 (statsstøtte N 529/96). Den baskiske regionalregerings dekret om oprettelse af ordningen (dekret 289/1996 af 17. december 1996) blev offentliggjort i Boletín oficial del País Vasco, nr. 246 af 23. december 1996, s. 20138.

⁽⁶⁾ Loftet for regionalstøtte i Baskerlandet i henhold til det spanske kort over regionalstøtte (EFT C 25 af 31.1.1996, s. 3).

⁽⁷⁾ Sjette tillægsbestemmelse til Norma Foral (regionallov) nr. 22 af 20. december 1994 (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Álava (BOTH) nr. 5 af 13.1.1995), hvis gyldighed blev forlænget for 1996 ved femte tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 33 af 20. december 1995 (BOTH nr. 4 af 10.1.1996) og for 1997 ved undtagelsesbestemmelsens punkt 2.11 i Norma Foral nr. 24 af 5. juli 1996 (BOTH nr. 90 af 9.8.1996) samt sjette tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 31 af 18. december 1996 (BOTH nr. 148 af 30.12.1996). For 1998 kan skattelempelsen gives i medfør af 11. tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 33 af 19. december 1997 (BOTH nr. 150 af 31.12.1997); for 1999 i medfør af syvende tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 36 af 17. december 1998 (BOTH nr. 149 af 30.12.1998).

- en nedsættelse af beskatningsgrundlaget på henholdsvis 99 %, 75 %, 50 % og 25 %, som finder anvendelse i fire på hinanden følgende år fra og med det første år, hvor virksomheden fremlægger positive beskatningsgrundlag; denne nedsættelse finder anvendelse på nyoprettede virksomheder, såfremt de investerer mindst 80 mio. ESP og opretter mindst ti nye arbejdspladser ⁽⁸⁾. Ramondín Cápsulas kan som nyoprettet virksomhed nyde fordel af denne nedsættelse.
- (27) Desuden aftalte Ramondín og Álava Agencia de Desarrollo SA, som er et udviklingsorgan, der kontrolleres af provinsen Álavas myndigheder, en pris på 2 500 ESP/m² for en grund på 55 050 m² i industriområdet Casablanca i Laguardia (Álava).
- (28) På grundlag af disse omstændigheder meddelte Kommissionen den 30. april 1999 Spanien sin beslutning om at:
- pålægge Spanien at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme, om den investeringsstøtte, der er ydet til Ramondín inden for rammerne af Ekimen-ordningen, er i overensstemmelse med beslutningen om godkendelse af ordningen («krav om oplysninger om Ekimen»). Hvis der var tale om en ren og skær flytning af en fabrik til et sted 5 km fra dens nuværende beliggenhed, udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt det var muligt at betragte Ramondíns investering som en »nyinvestering« efter »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte« ⁽⁹⁾
 - indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, i relation til to skattemæssige foranstaltninger til fordel for Ramondín, nemlig i) en skattelempelse svarende til 45 % af investeringsbeløbet og ii) en nedsættelse af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, der investerer mindst 80 mio. ESP og opretter mindst 10 nye arbejdspladser («indledning af proceduren»)
 - pålægge Spanien omgående at suspendere betalingen af ovennævnte skattemæssige foranstaltninger («krav om suspension»)
 - pålægge Spanien at fremlægge oplysninger vedrørende Álava Agencia de Desarrollo SA's salg af en grund til Ramondín med henblik på at kontrollere, om denne transaktion med fast ejendom omfatter nogen støtteforanstaltninger («krav om oplysninger om grunden»).

V. SPANIENS SVAR PÅ INDLEDNINGEN AF PROCEDUREN I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2, KRAVET OM OPLYSNINGER OG KRAVET OM SUSPENSION

V.1. Indledning af proceduren

- (29) Spanien anførte ved brev af 27. maj 1999, at skattebehandlingen af virksomheden Ramondín Cápsulas bygger på anvendelsen af en generel skatteordning, og at der derfor ikke er ydet statsstøtte til Ramondín Cápsulas, men derimod er tale om den praktiske gennemførelse af en skattelempelse og anerkendelsen af muligheden for, at denne virksomhed kan nyde fordel af ovennævnte nedsættelse af beskatningsgrundlaget.

V.2. Krav om suspension

- (30) Spanien meddelte ved brev af 27. maj 1999 Kommissionen, at der ikke kunne foretages en suspension af betalingen af skattelempelsen, da denne ikke materialiseres som en levering.
- (31) Som svar på Kommissionens brev af 15. juni 1999 (D/52543), hvori Kommissionen anmodede om nærmere redegørelse for de foranstaltninger, der var truffet for at gennemføre kravet om suspension, oplyste Spanien, at Ramondín Cápsulas først ville nyde fordel af skattelempelserne fra det øjeblik, hvor det startede sine aktiviteter (september 1999), og kun hvis det opnåede et regnskabsmæssigt overskud. De spanske myndigheder påpegede ligeledes, at de ville træffe passende foranstaltninger for at suspendere skattelempelsen på det tidspunkt, hvor betingelserne for anvendelsen af skattelempelserne var opfyldt.

⁽⁸⁾ Artikel 26 i Norma Foral nr. 24 af 5. juli 1996 om selskabsskat.

⁽⁹⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

V.3. Krav om oplysninger om Ekimen

- (32) De baskiske selvstyremyndigheder bekræftede, at der var ydet en støtte på 0,9 mio. EUR (150 mio. ESP) til Ramondín Cápsulas. Myndighederne bekræftede også, at Ramondíns investering består dels af flytningen af anlæggene fra Logroño til den nye beliggenhed i Laguardia (Álava), hvilket betyder, at Ramondín Cápsulas overtager Ramondíns aktiviteter, dels af en forøgelse af produktionskapaciteten samt oprettelsen af en ny produktionskæde til fremstilling af lamineret bly til bilbatterier. Det vil sige, at en del af det nye anlæg kun kommer til at bestå i geninstallationen af det tidligere udstyr. Nedenstående tabel indeholder en række data (ajourført i juni 1999), som viser, at nyinvesteringen udgør 53,6 % af det nye anlæg.

Investeringsstype	Ny	Flytning
Grund	194 076 000	
Bygninger	1 471 483 000	
Udstyr	935 637 000	2 250 000 000
ESP i alt	2 601 196 000	2 250 000 000
EUR i alt	15 633 502	13 522 772

- (33) Den baskiske regering bekræftede, at man ved beregningen af de støtteberettigede udgifter kun havde taget en del af nyinvesteringen i betragtning, og at denne del beløber sig til 10,54 mio. EUR. De støtteberettigede udgifter svarer til de udgifter, der indgår i det standardbeskatningsgrundlag, som anvendes til beregningen af nettosubventionsækvivalenten, dvs. grund, bygninger og udstyr. Støttebeløbet (0,9 mio. EUR) udgør 8,53 % (brutto) af de støtteberettigede udgifter, hvilket er langt under det regionale loft (25 % nettosubventionsækvivalent).

V.4. Krav om oplysninger om grunden

- (34) De spanske myndigheder bekræftede, at ejeren af den grund, Ramondín har købt, er Álava Agencia de Desarrollo SA, som er en offentlig virksomhed, der tilhører Diputación Foral de Álava.
- (35) De spanske myndigheder fremlagde endvidere to vurderinger af henholdsvis 16. juni 1997 og 21. juni 1997, dvs. forud for salget af grunden til Ramondín i oktober 1997. Myndighederne fremfører, at de to ekspertudtalelser er to uafhængige vurderinger i overensstemmelse med bestemmelserne i »Kommissionens meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger«⁽¹⁰⁾. I den første vurdering er prisansættelsen på 2 900 ESP/m² for hele det industriområde, hvor den af Ramondín købte grund ligger. I den anden er prisen sat til 2 500 ESP/m² for en byggemoden grund, idet det samtidig udtrykkelig anføres, at der er tale om en vurdering, som er »rent handels- eller markedsmæssig«.

VI. DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER

- (36) Der er modtaget bemærkninger fra virksomheden Ramondín, den selvstyrende region La Rioja og Junta de Castilla-León.

VI.1. Ramondín

- (37) Ramondín anfører i sine bemærkninger først, at den ikke blot er en interesseret tredjepart, men den virksomhed, der ydes støtte til, og at den derfor er umiddelbart og individuelt berørt af den endelige beslutning, Kommissionen måtte træffe. Derfor anmoder Ramondín om at få indsigt i sagsakten og mulighed for at blive hørt, før den endelige beslutning træffes.

⁽¹⁰⁾ EFT C 209 af 10.7.1997, s. 3.

- (38) Med hensyn til sagens realitet fremfører Ramondín følgende:
- Ramondín er en virksomhed, der oprindeligt blev oprettet i Baskerlandet, og som flyttede sine anlæg til Logroño (La Rioja) i 1971, bl.a. på grund af de fordele, Logroño kommune tilbød.
 - I 1994 oprettede Ramondín virksomheden Manufacturas Ramondín SA med henblik på at etablere sig i Álava. På daværende tidspunkt ville Ramondín kunne have opnået større skattemæssige fordele end dem, den siden opnåede. Det endte med, at Ramondín ikke flyttede sine anlæg, »da der på daværende tidspunkt ikke var nogen grund til at forlade« anlæggene i Logroño.
 - I 1995 besluttede Logroño kommune at omklassificere det industriområde, hvor Ramondín var etableret. Det betyder, at de berørte virksomheder har 20 år til at forlade området, som derefter er klassificeret som byområde.
 - Efter flere forskellige resultatløse kontakter med de kommunale myndigheder tilbød kommunen Ramondín en grund i industriområdet »Cantabria II«, der blev oprettet for over 25 år siden. Den grund, Ramondín er blevet tilbudt, ligger mellem to sidebygninger, hvis »forfaldne udseende« ikke harmonerer med det moderne image, Ramondín ønsker at fremstå med.
 - I mellemtiden havde Ramondín taget kontakt med naboregionerne, herunder Álava, for at finde en løsning på sit problem med tvungen genetablering. Ramondín accepterede den mulighed, Álava tilbød, primært på grund af den grund, der var til rådighed i industriområdet Casablanca i Laguardia.
 - Skattelempelsen på 45 % er en generel foranstaltning, der tilbydes alle de virksomheder, som opfylder de lovfastede betingelser for tilståelse af skattelempelsen. Der er derfor ikke tale om undtagelser eller udøvelse af skønsbeføjelser. Myndighederne undersøger kun ved hjælp af en »forebyggende kontrol«, om betingelserne for tilståelsen er opfyldt, hvorefter skattelempelsen automatisk tilstås. Der er således tale om en »regelbunden forvaltningsakt«. Det forhold, at der i den pågældende skattemæssige bestemmelse er fastsat et loft på 2,5 mia. ESP, giver ikke skattebestemmelsen en selektiv karakter, da begrundelsen herfor er ønsket om at tiltrække store virksomheder til provinsen Álava, fordi de skaber større indtægter end små virksomheder. Endelig er der ikke tale om en tidsbegrænset bestemmelse, idet dens gyldighed forlænges årligt, hvilket viser, at den er tiltænkt som en vedvarende bestemmelse. Der kan ikke drages nogen parallel mellem Ekimen-programmet og skattelempelsen, hvilket fremgår af den omstændighed, at skattebestemmelserne og Ekimen-ordningen er rettet mod forskellige geografiske og materielle områder.
 - Nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder er ligeledes en generel foranstaltning, som anvendes uafhængig af, hvilken sektor støttemodtageren udøver virksomhed i. Der er tale om en foranstaltning, hvis formål ikke er at flytte virksomheder, men derimod at fremme rigdommen i et bestemt geografisk område, hvilket er lovligt.
 - Ramondíns investering i Laguardia er tydeligvis en »nyinvestering«, da der er tale om at oprette et nyt anlæg med nye produktionskæder eller alternativt at udvide en eksisterende virksomhed.

VI.2. Junta de Castilla y León

- (39) Junta de Castilla y León anfører i sine bemærkninger, at Ramondín flyttede sine anlæg fra La Rioja til Álava på grund af den statsstøtte, den selvstyrende region Baskerlandet og Álavas myndigheder tilbød.
- (40) Junta de Castilla y León fremfører desuden, at den pågældende skattemæssige støtte udgør statsstøtteforanstaltninger, som er uforenelige med fællesmarkedet, idet:
- de kan føres tilbage til staten, uanset hvilken territorial myndighed, der har vedtaget dem
 - de indebærer en nedsættelse af den skat, Ramondín normalt skal betale
 - de påvirker direkte konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, hvilket fremgår af oplysningerne i Ramondíns investeringsplan samt af Kommissionens analyse i beslutningen om indledning af proceduren i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2

- der er tale om selektive fordele, idet foranstaltningerne begunstiger en bestemt virksomhed eller en bestemt produktion af følgende årsager:
 - i) foranstaltningerne finder kun anvendelse inden for rammerne af en forbindelse mellem de pågældende virksomheder og en region i en medlemsstat og ikke over for virksomheder, der er etableret i andre regioner
 - ii) skattelempelsen er en skønsmæssig foranstaltning, idet: a) den er betinget af, at der gennemføres en investering på mindst 2,5 mia. ESP; b) den myndighed, der tilstår skattelempelsen, kan beslutte, hvilke investeringer over nævnte beløb der kan opnå lempelsen, samt fastlægge grænser og frister for anvendelsen heraf
 - iii) nedsættelsen af beskatningsgrundlaget er diskriminerende, idet den kun tilstår nyoprettede virksomheder, som desuden opfylder bestemte betingelser vedrørende nye investeringer.

(41) Junta de Castilla y León tilføjer følgende:

- Kommissionen har selv fulgt disse retningslinjer i sine beslutninger 93/337/EØF ⁽¹¹⁾ og 1999/718/EØF ⁽¹²⁾
- den kompetencefordeling, der i Spanien eksisterer for skatteanliggende, kan på ingen måde berettige til, at medlemsstaten omgår EF-reglerne for statsstøtte. Hvad angår det sidste punkt henviser Junta de Castilla y León til generaladvokatens forslag til afgørelse i de forenede sager C-400/97, C-401/97 og C-402/97 ⁽¹³⁾
- de spanske domstole har konkluderet, at den pågældende skattemæssige støtte udgør skattemæssige privilegier, der skader og fordrejer konkurrencen, hvilket udgør en fordrejning af allokeringen af ressourcer.

(42) Endelig understreger Junta de Castilla y León, at man ved gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger ikke overholdt underrettningsforpligtelsen efter traktatens artikel 88, stk. 3, hvilket betyder, at foranstaltningerne er ugyldige.

VI.3. La Riojas regering

(43) Regeringen for den selvstyrende region La Rioja anfører først, at flytningen af Ramondíns anlæg fra La Rioja til Álava skyldes de økonomiske og skattemæssige fordele, som tilbydes af myndighederne i provinsen Álava. Ramondín erkendte udtrykkeligt, at virksomheden havde til hensigt at gøre brug af disse fordele i sit brev af 5. marts 1997 til præsidenten for den selvstyrende region La Rioja ⁽¹⁴⁾. De byplanlægningsmæssige årsager, de baskiske selvstyremyndigheder anfører som grunden til denne flytning, kan ikke tages i betragtning, da omklassificeringen af grundenes benyttelse først får virkning fra 2016, samtidig med at de erhvervede rettigheder ikke berøres. Desuden kan prisen på grundene i Logroño ikke betegnes som »uoverkommelig«, som hævdet af nævnte myndigheder.

(44) Hvad angår mere konkret den skattemæssige støtte, påpeger La Riojas regering følgende:

- Ifølge EF-Domstolens retspraksis og Kommissionens praksis udgør de pågældende støtteforanstaltninger statsstøtteforanstaltninger i den i artikel 87, stk. 1, fastlagte betydning, uanset hvilken myndighed der har vedtaget dem.
- Begrebet statsstøtte er et materielt begreb, der er uafhængigt af den form, det statslige indgreb antager; de skattemæssige fordele opfylder dette kriterium.
- De skattemæssige fordele udgør en økonomisk fordel for Ramondín; både skattelempelsen og nedsættelsen af beskatningsgrundlaget har til formål og som virkning at lette Ramondín for en del af skattebyrden på dens overskud; denne fordel modsvares ikke af nogen form for modydelse til skattemyndighederne. Tabet af skatteprovenu indebærer brug af offentlige midler i form af skatteudgifter.

⁽¹¹⁾ EFT L 134 af 3.6.1993, s. 25.

⁽¹²⁾ EFT L 292 af 13.11.1999, s. 1.

⁽¹³⁾ Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (<http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm>).

⁽¹⁴⁾ I dette brev, som der henvises til i beslutningen om indledning af proceduren (jf. fodnote 1), oplyste Ramondíns direktør præsidenten for den selvstyrende region La Rioja, at det var sandsynligt, at Ramondín ville forlade La Rioja for at etablere sig i Laguardia på grund af de økonomiske og skattemæssige fordele, som provinsen Alava tilbød, medmindre La Rioja fremsatte et »investeringstilbud«.

- Den pågældende skattemæssige støtte påvirker konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, i og med at Ramondín udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne. Verdensmarkedet for kapsler, og især markedet for tinkapsler, hvor Ramondín tegner sig for en markedsandel på 40 %, er i fuld ekspansion, og der er desuden tale om en yderst konkurrencebetonet sektor.
 - De pågældende foranstaltninger opfylder kriteriet om specifik karakter, idet der er tale om foranstaltninger, hvor støttemodtagerne kan identificeres og opnår en bedre konkurrencemæssig stilling.
 - Hvad angår skattelempelsen, indebærer den pågældende bestemmelse, i og med at den fastlægger en minimumsgrænse for investeringen på 2,5 mia. ESP, at kun de store investorer har mulighed for at få fordel af skattelempelsen på 45 %. Da der er tale om en foranstaltning, der er omfattet af en årlig budgetlov, skal investeringen gennemføres inden for en bestemt periode, hvilket giver de baskiske myndigheder vide skønsebeføjelser med hensyn til de konkrete projekter; denne skønsebeføjelse giver dem ligeledes mulighed for at afgøre, hvilken del af investeringerne der kan få fordel af skattelempelsen, og fastlægge de frister og begrænsninger, der skal gælde for hvert enkelt tilfælde.
 - Hvad angår nedsættelsen af beskatningsgrundlaget, består foranstaltningens specifikke karakter i, at kun nyoprettede virksomheder, der investerer 80 mio. ESP og opretter ti nye arbejdspladser, kan få fordel heraf.
 - De pågældende to skattemæssige foranstaltninger er desuden geografisk specifikke, i og med at kun virksomheder, der har hjemsted og driver forretning i Alava, kan få fordel deraf, hvilket placerer dem i en gunstigere situation end de virksomheder, der driver forretning i medlemsstatens øvrige områder.
 - Da de pågældende skattemæssige støtteforanstaltninger er gennemført under tilsidesættelse af traktatens artikel 88, stk. 3, er de ugyldige.
 - Kommissionens indledning af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, i relation til seks skattemæssige støtteordninger i Baskerlandet, hvorunder der ydes støtte svarende til den støtte, der er tilstået Ramondín, bekræfter denne analyse.
- (45) La Riojas regering henviser også til den omstændighed, at de baskiske selvstyremyndigheder begrundet støtten til Ramondín med den kompetencefordeling, der i Spanien eksisterer for skatteanliggender. La Riojas regering afviser denne begrundelse og henviser til, at denne holdning også indtages af generaladvokaten i ovennævnte forenede sager C-400/97, C-401/97 og C-402/97 samt af Kommissionen. Ifølge La Riojas regering viser Domstolens retspraksis klart, at enhver foranstaltning, som indebærer en fordel, der er begrænset til virksomheder, som investerer i et bestemt område i medlemsstaten, giver de pågældende virksomheder en fordel, som ikke berettiges ved det pågældende skattesystems karakter eller forvaltning.
- (46) Endelig henviser La Riojas regering til en dom afsagt af den spanske højesteret, som annullerer en række skattemæssige foranstaltninger svarende til dem, Ramondín har nydt fordel af, fordi de skaber skattemæssige privilegier, der skader konkurrencen og indebærer en fordrejning af allokeringen og den frie bevægelighed for kapital og arbejdstagere. Den retspraksis, der henvises til i denne dom, henvises der også til i en dom afsagt af Baskerlandets højesteret, som erklærer provinsen Álavas skattelempelse på 45 % ugyldig.
- (47) Spanien har ikke fremsat nogen bemærkninger til de bemærkninger, der er fremsat af de interesse-rede tredjeparter. Hvad angår Ramondíns anmodninger om at få aktindsigt og blive hørt, påpeger Kommissionen, at modtageren af beslutningerne om statsstøtte er vedkommende medlemsstat (se f.eks. Domstolens dom af 2. april 1998 i sag C-367/95 ⁽¹⁵⁾). I henhold til artikel 1, litra h), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁶⁾ (nuværende artikel 88) er støttemodtageren desuden en »interesseret part«. I den forbindelse finder Retten i Første Instans, idet den bekræfter Domstolens retspraksis, (dom af 25. juni 1998 i de forenede sager T-371/94 og T-394/94, British Airways og andre mod Kommissionen, præmis 59 ⁽¹⁷⁾) følgende:

⁽¹⁵⁾ Sml. 1998 I, s. 1719.

⁽¹⁶⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁷⁾ Sml. 1998 II, s. 2405.

»Særligt med hensyn til den forpligtelse, der påhviler Kommissionen til at informere de berørte parter, har Domstolen udtalt, at offentliggørelsen af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er et egnet middel til at gøre alle de berørte bekendt med, at der er indledt en procedure (ovennævnte dom i sagen Intermills mod Kommissionen, præmis 17), og præciseret, at »denne meddelelse alene (tilsigter) at fremskaffe alle oplysninger fra de pågældende, som kan klarlægge forholdene for Kommissionen med henblik på, hvad denne videre skal foretage sig« (dom af 12. juli 1973, sag 70/72, Kommissionen mod Tyskland, Sml. s. 813, præmis 19) [...]».

Kommissionen finder derfor, at Ramondíns rettigheder som »interesseret part« fuldt ud beskyttes ved offentliggørelsen af beslutningen om indledning af proceduren og ved den opfordring, der i beslutningen rettes til de »interesserede parter« om at fremsætte eventuelle bemærkninger.

VII. VURDERING AF STØTTEN

VII.1. Støtte inden for rammerne af Ekimen-programmet

- (48) Det ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, der dækker 8,55 % af investeringerne, blev tildelt Ramondín Cápsulas inden for ovennævnte Ekimen-ordning, som er en regionalstøtteordning, der er godkendt af Kommissionen. Kommissionen har konkluderet, at denne støtte var omfattet af den generelle ordning, og at den opfyldte de betingelser, der er fastlagt i beslutningen om godkendelse af ordningen.
- (49) For det første skal det undersøges, om den pågældende investering er en »nyinvestering« i den betydning, der er fastlagt i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«⁽¹⁸⁾. Kommissionen nærede således i betragtning af omstændighederne ved flytningen af Ramondíns anlæg fra La Rioja til Baskerlandet tvivl om, hvorvidt det var muligt at betragte hele Ramondíns investering, som en »nyinvestering« efter de bestemmelser, der gælder for vurderingen af støtte med regionalt sigte⁽¹⁹⁾.
- (50) Ifølge disse regler forstås ved »nyinvestering« »investering i anlægsaktiver i forbindelse med oprettelse af en ny virksomhed, udvidelse af en bestående virksomhed eller igangsættelse af en aktivitet, der medfører en gennemgribende ændring i en bestående virksomheds produkt eller produktionsproces«⁽²⁰⁾.
- (51) Dette blev bekræftet i Kommissionens brev af 13. december 1996 om godkendelsen af Ekimen-ordningen⁽²¹⁾, hvori det blev anført, at den forudsatte støtte skulle anvendes til finansiering af nyinvesteringer eller investeringer i udvidelse eller modernisering af bestående virksomheder, og at genanskaffelsesinvesteringer var udelukket fra ordningens anvendelsesområde.
- (52) De oplysninger, de spanske myndigheder fremlagde, bekræfter, at Ramondín besluttede at etablere en ny fabrik i Laguardia, som ikke skal fungere sammen med fabrikken i Logroño. Tværtimod skal fabrikken i Laguardia erstatte fabrikken i Logroño. Ramondín Cápsulas, som er den virksomhed, der for nylig blev oprettet i Álava, har således overtaget samtlige Ramondíns industriaktiviteter.
- (53) Beslutningen om at flytte fabrikken indebærer dels, at fabrikken i Logroño lukkes, dels, at fabrikken i Laguardia åbnes. Flytningen indebærer desuden en forøgelse af produktionskapaciteten samt indførelse af nye produktionskæder, herunder en ny produktionskæde til laminering af bly til fremstilling af bilbatterier.
- (54) Som anført under betragtning 32 bekræftede de baskiske myndigheder, at der var ydet et tilskud på 150 mio. ESP (0,9 mio. EUR) til Ramondín Cápsulas. Ramondín Cápsulas forudser, at der skal oprettes 30 nye arbejdspladser, hvortil kommer de 300 arbejdspladser, der flyttes fra Logrono til den nye beliggenhed i Laguardia.

⁽¹⁸⁾ Jf. fodnote 9.

⁽¹⁹⁾ Jf. Kommissionens meddelelse vedrørende støtteordninger med regionalt sigte (EFT C 31 af 3.2.1979, s. 9). Jf. især punkt 18 a) i bilaget om definition af »nyinvestering«. Denne definition anvendes i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«, jf. punkt 4.4 i bilaget dertil.

⁽²⁰⁾ Jf. punkt 18 a) i ovennævnte bilag.

⁽²¹⁾ Jf. fodnote 5.

- (55) I betragtning af de oplysninger, de spanske myndigheder har fremlagt, finder Kommissionen, at tilskuddet er ydet i overensstemmelse med bestemmelserne i Ekimen-ordningen, særlig artikel 10, og inden for den absolutte grænse, der er fastlagt i artikel 12, nemlig 5 mio. ESP for hver ny arbejdsplads ⁽²²⁾.
- (56) De spanske myndigheder bekræftede ligeledes, at Ramondíns investering består dels af flytningen af anlæggene fra Logroño til det nye anlæg i Laguardia (Álava), dels af en forøgelse af produktionskapaciteten samt oprettelsen af en ny produktionskæde til fremstilling af lamineret bly til bilbatterier. Det vil sige, at en del af det nye anlæg kun vil være bestemt til geninstallationen af det tidligere udstyr. Nedenstående tabel indeholder en række data (ajourført i juni 1999), som viser, at nyinvesteringen udgør 53,6 % af det nye anlæg.

Investeringsstype	Ny	Flytning
Grund	194 076 000	
Bygninger	1 471 483 000	
Udstyr	935 637 000	2 250 000 000
ESP i alt	2 601 196 000	2 250 000 000
EUR i alt	15 633 502	13 522 772

- (57) Den baskiske regering bekræftede, at man ved beregningen af de støtteberettigede udgifter kun havde taget en del af nyinvesteringen i betragtning, og at denne del beløber sig til 1 754,666 mia. ESP (10,54 mio. EUR). De støtteberettigede udgifter svarer til de udgifter, der indgår i det standardbeskatningsgrundlag, som anvendes til beregningen af nettosubventionsækvivalenten, dvs. grund, bygninger og udstyr. Støttebeløbet (0,9 mio. EUR) udgør 8,53 % (brutto) af de støtteberettigede udgifter, hvilket er langt under det regionale loft (25 % nettosubventionsækvivalent).
- (58) I betragtning af ovenstående finder Kommissionen, at der foreligger oplysninger, som gør det muligt at konkludere, at investeringen i Laguardia indebærer »en udvidelse af en bestående virksomhed« efter punkt 4.4 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ⁽²³⁾.
- (59) Kommissionen konkluderer derfor, at det ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, som dækker 8,55 % af de støtteberettigede omkostninger, blev tildelt Ramondín Cápsulas i overensstemmelse med betingelserne i regionalstøtteprogrammet Ekimen, som Kommissionen har godkendt.

VII.2. Álava Agencia de Desarrollos salg af en grund til Ramondín

- (60) Præsidenten for den selvstyrende region La Rioja anfører i sin anmeldelse, at Ramondín har erhvervet en grund i Laguardia på fordelagtige vilkår.

⁽²²⁾ »Artikel 10 — Ikke-tilbagebetalingspligtigt tilskud

Støtte, der ydes som ikke-tilbagebetalingspligtigt tilskud, og som kan andrage op til 25 % af den tilskudsberettigede investering, skal opfylde følgende kriterier:

- 1) Der ydes generelt et tilskud på 10 % af den investering, der anses for at være tilskudsberettiget.
- 2) I strategiske projekter og betydelige jobskabende investeringsprojekter, hvorunder der mindst oprettes 50 arbejdspladser og gennemføres investeringer for 750 mio. ESP, forøges ovennævnte procenttal desuden med 5 points.
- 3) Virksomheder, der gennemfører deres projekter i et prioriteret interesseområde i henhold til artikel 4 i dette dekret, modtager ligeledes et yderligere tilskud på 5 % af den investering, der anses for at være tilskudsberettiget.
- 4) Endelig vil procenttallet kunne forøges yderligere med indtil 5 ekstra points afhængigt af følgende kriterier:
 - Projektets integration i den baskiske industri
 - Lokalisering i en strategisk sektor i Baskerlandet
 - Omfanget af jobskabelse under projektet.

»Artikel 12 — Støttens begrænsninger, maksimumsbeløb og forenelighed

Der ydes et ikke-tilbagebetalingspligtigt tilskud til et investeringsprojekt på 5 mio. ESP for hver arbejdsplads, der skabes, undtagen i forbindelse med strategiske projekter. Tilskuddet må dog højst andrage 4 mia. ESP [...].«

⁽²³⁾ Jf. fodnote 9.

- (61) De spanske myndigheder fremlagde i deres svar på kravet om oplysninger to vurderinger af henholdsvis 16. juni 1997 og 21. juni 1997, dvs. forud for den offentlige virksomhed Álava Agencia de Desarrollos salg af grunden til Ramondín i oktober 1997.
- (62) I den første vurdering er prisansættelsen på 2 900 ESP/m² for hele det industriområde, hvor den af Ramondín købte grund ligger. I den anden er prisen sat til 2 500 ESP/m² for en byggemoden grund, idet det samtidig udtrykkelig anføres, at der er tale om en vurdering, som er »rent handels- eller markeds-mæssig«.
- (63) I Kommissionens » meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger«⁽²⁴⁾ fremlægger Kommissionen en række anbefalinger til medlemsstaterne, som går ud på at fastlægge en enkel procedure for salg af jord og bygninger, som automatisk udelukker statsstøtte, nemlig ved at salget gennemføres inden for rammerne af et betingelsesløst udbud. Hvis de offentlige myndigheder ikke har til hensigt at benytte denne procedure, bør en eller flere uafhængige vurderingssagkyndige foretage en vurdering, inden salgsforhandlingerne finder sted, for at fastsætte en markedsverdi på grundlag af almindeligt accepterede markedsindikatorer og vurderingskriterier. Den således fastsatte pris er den minimumspris, der kan accepteres, uden at der kan tales om statsstøtte.
- (64) Med henvisning til ovennævnte meddelelse⁽²⁵⁾ finder Kommissionen, at disse vurderinger blev udført af uafhængige vurderingssagkyndige, inden forhandlingerne om salget fandt sted, og at det ud fra de priser, de pågældende sagkyndige fastlagde, er muligt at fastsætte markedsverdien på grundlag af almindeligt accepterede markedsindikatorer og vurderingskriterier.
- (65) Kommissionen anerkender, at den pris, Ramondín betalte (2 500 ESP/m²) i oktober 1997, ligger inden for den margen (2 500-2 900 ESP/m²), der blev fastlagt ved to undersøgelser foretaget af to uafhængige vurderingssagkyndige forud for datoen for salget. Kommissionen konkluderer på dette grundlag, at denne pris udgør den minimumspris, der kan accepteres, uden at der kan tales om statsstøtte.
- (66) Der er således ikke påvist nogen statsstøtteforanstaltninger i Álava Agencia de Desarrollo SA's salg til Ramondín af en grund på 55 050 m² i industriområdet Casablanca i Laguardia (Álava) til en pris på 2 500 ESP/m².

VII.3. Skattemæssig støtte: skattelempelse på 45 % af investeringsbeløbet og nedsættelse af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder

- (67) Det må først bemærkes, at de skattemæssige forbindelser mellem staten og Baskerlandet er reguleret af det såkaldte »Concierto Económico« (økonomisk aftale), der blev vedtaget ved lov nr. 12 af 13. maj 1981, senere ændret ved lov nr. 38 af 4. august 1997. I henhold til denne aftale kan Diputación Foral de Álava (Álavas provinsstyrelse) på bestemte betingelser opretholde, oprette og regulere skatteordningen inden for provinsens territorium, undtagen afgifter i forbindelse med told, skattemæssige monopoler og alkohol, idet kun staten har kompetence til at regulere disse områder⁽²⁶⁾. Diputación Foral de Álava oprettede, i kraft af sine beføjelser i henhold til Concierto Económico, en ordning med skattemæssig støtte inden for rammerne af selskabsskatten. De personer, der kan opnå fordel af støtten, er de fysiske og juridiske personer, der udøver økonomiske aktiviteter på Álavas territorium.
- (68) Kommissionen bemærker ligeledes, at en række skattemæssige foranstaltninger svarende til dem, der anfægtes i denne beslutning (skattelempelser og nedsættelse af beskatningsgrundlaget), blev erklæret uforenelige med fællesmarkedet ved beslutning 1999/718/EF (Daewoo Electronics Manufacturing Espana SA), som blev meddelt de spanske myndigheder ved brev af 15. marts 1999⁽²⁷⁾.

VII.3.1. Skattelempelse

- (69) Hvad angår skattelempelsen til Ramondín, har sjette tillægsbestemmelse til regionalloven om gennemførelse af provinsens budget for 1995 (Norma Foral 22 af 20. december 1994) nøjagtig følgende ordlyd:

⁽²⁴⁾ Jf. fodnote 10.

⁽²⁵⁾ Jf. fodnote 10.

⁽²⁶⁾ Jf. artikel 6 i »Concierto Económico« i udformningen heraf i lov nr. 38 af 4. august 1997.

⁽²⁷⁾ Jf. fodnote 12.

»Investeringer i nye materielle anlægsaktiver, som foretages mellem den 1. januar 1995 og den 31. december 1995, og som overstiger 2,5 mia. ESP ifølge afgørelse truffet af Diputación Foral de Álava, indrømmes en skattelempe på 45 % af det investeringsbeløb, som Diputación Foral de Álava fastsætter; skattelempelsen finder anvendelse på det skattepligtige beløb.

Nedsættelser, der på grund af et for lavt skattepligtigt beløb ikke udnyttes, kan anvendes inden for ni år efter det år, hvor Diputación Foral de Álava har truffet den pågældende afgørelse.

I den pågældende afgørelse truffet af Diputación Foral de Álava fastsættes de frister og begrænsninger, der gælder i de enkelte tilfælde.

De fordele, der indrømmes ved denne bestemmelse, er uforenelige med nogen anden form for skattemæssig fordel for samme investering.

Diputación Foral de Álava fastsætter ligeledes varigheden af investeringsproceduren, som kan omfatte investeringer, der har fundet sted i forberedelsesfasen for det projekt, der ligger til grund for investeringerne.»

- (70) Denne bestemmelse blev opretholdt for 1996 i kraft af budgetloven for dette år (Norma Foral 33/1995), ændret ved den nye lov om selskabsskat (Norma Foral 24/1996, som ophæver henvisningen til de ni år i stk. 2), og for 1997 i kraft af budgetloven for dette år (Norma Foral 31/1996). Skattelempelsen på 45 % af investeringerne er blevet opretholdt i en ændret udformning i budgetlovene for årene 1998 og 1999 (henholdsvis Norma Foral 33 af 19. december 1997 og Norma Foral 36 af 17. december 1998).
- (71) Princippet om uforenelighed med fællesmarkedet og de undtagelser, der fastlægges i artikel 87, finder anvendelse på støtte, der ydes »under enhver tænkelig form«, og især på bestemte skattemæssige foranstaltninger.
- (72) For at en foranstaltning kan betegnes som støtte, skal den opfylde alle de fire kriterier, der er fastlagt i artikel 87, og som der i det nedenstående gøres nærmere rede for.
- (73) For det første skal foranstaltningen give modtageren en fordel, der letter den byrde, som normalt tynger vedkommendes budget. Denne fordel kan opnås gennem forskellige lempelser af beskatningen af virksomheden og især gennem hel eller en delvis nedsættelse af skatten.
- (74) Den skattelempe på 45 %, der her er tale om, opfylder afgjort dette kriterium, idet Ramondín nyder fordel af en nedsættelse af skatten svarende til 45 % af det investeringsbeløb, der er fastsat af Diputación Foral de Álava. Det skal dog bemærkes, at denne skattelempe kan anvendes uden tidsbegrænsning fra det første år, hvor virksomheden opnår overskud.
- (75) For det andet skal fordelene ydes af staten eller ved hjælp af statsmidler. Tab af skatteprovenu svarer til brug af offentlige midler i form af skatteudgifter⁽²⁸⁾. Dette kriterium gælder ligeledes for støtte fra medlemsstaternes regionale og lokale organer (jf. Domstolens dom af 14. oktober 1987, sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen⁽²⁹⁾). Endvidere kan statens indgreb finde sted både i kraft af skattemæssige bestemmelser i love, forskrifter eller administrative bestemmelser og gennem skattemyndighedernes praksis.
- (76) Skattelempelsen til Ramondín består af en kombination af en budgetmæssig skattebestemmelse og en ad hoc-afgørelse (afgørelse 738 af 21. oktober 1997), der begge kan føres tilbage til en offentlig myndighed, i dette tilfælde Diputación Foral de Álava.
- (77) Foranstaltningen skal for det tredje påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne. Dette kriterium indebærer, at støttemodtageren skal udøve en økonomisk aktivitet uafhængigt af sin retlige status og finansieringsmåde. Domstolen har flere gange fastslået, at betingelsen om, at foranstaltningen skal påvirke samhandelen, er opfyldt, når blot den støttemodtagende virksomhed udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne.

⁽²⁸⁾ Hvad angår begrebet »skatteudgift«, jf. *Dépenses fiscales — Expériences récentes*, OECD, Paris, 1996. Jf. ligeledes: Stanley S. Surrey, *Tax Incentives as a Device for Implementing Government Policy: A Comparison with Direct Government Expenditures*, Harvard Law Review, bind 83, nr. 4, s. 705-738.

⁽²⁹⁾ Sml. 1987, s. 4013.

- (78) Det er tidligere blevet påvist, at Ramondín udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne i en yderst konkurrencebetonet sektor.
- (79) Endelig skal foranstaltningen være specifik og selektiv. Det vil sige, at den skal begunstige »visse virksomheder eller visse produktioner«. Denne karakter af selektiv fordel kan bestå såvel af en fritagelse fra skattemæssige bestemmelser i love, forskrifter eller administrative regler som skattemyndighedernes skønsmæssige praksis. I den foreliggende sag består det selektive element hovedsagelig af de skønsmæssige beføjelser, administrationen har på dette område.
- (80) Med hensyn hertil erkender Domstolen (jf. dom af 26. september 1996, sag C-241/94, Frankrig mod Kommissionen (Kimberly Clark Sopalin) ⁽³⁰⁾), at når den myndighed, der indrømmer en fordel, har en skønsmæssig beføjelse, der giver den mulighed for at afpasse den finansielle intervention efter forskellige hensyn, såsom navnlig valget af begunstigede, størrelsen af beløbet for den finansielle intervention og betingelserne for interventionen, blandt andet med hensyn til frister, eller spørgsmålet om fornyelse af de pågældende foranstaltninger det følgende år, kan betingelserne for interventionen stille visse virksomheder gunstigere end andre, hvorved betingelserne for statsstøtte, som defineret i traktatens artikel 87, stk. 1, er opfyldt.
- (81) Diputación Foral de Álava havde ved vedtagelsen af afgørelsen af 21. oktober 1997 i kraft af ovennævnte bestemmelser skønsmæssig beføjelse til at bestemme, hvilke investeringer i materielle anlægsaktiver til et beløb af over 2,5 mia. ESP der kunne nyde fordel af skattelempelsen, på hvilken del af investeringerne nedsættelsen på 45 % kunne anvendes, og hvilke frister og maksimumsgrænser der skulle gælde for hvert enkelt tilfælde.
- (82) I afgørelsen af 21. oktober 1997, ved hvilken Ramondín tilstås skattelempelsen, fastsættes det, at lempelsen svarer til 45 % af en investering på 3,857 mia. ESP. Der er tale om følgende investeringer:

Investeringsstype	Beløb
Grund	1 37 000 000
Bygning	471 000 000
Udstyr	3 249 000 000
ESP i alt	3 857 000 000
EUR i alt	23 181 036

Ifølge de oplysninger, de spanske myndigheder har fremlagt, er dette ikke de samme investeringer som dem, der blev taget i betragtning ved tilståelsen af et tilskud til Ramondín Cápsulas inden for rammerne af Ekimen-programmet. Det fastsættes i vedkommende afgørelse også, at der ikke er nogen tidsbegrænsning for anvendelsen af skattelempelsen. Derfor er det umuligt på forhånd nøjagtigt at beregne dens intensitet. Hvis man tager udgangspunkt i udbytteprognoserne i Ramondíns forretningsplan, vil skattelempelsens intensitet være på 34,7 % i nettosubventionsækvivalent, hvilket ligger langt over den regionale maksimumsgrænse på 25 % nettosubventionsækvivalent. Under alle omstændigheder forbeholder Diputación Foral sig ret til for hvert regnskabsår at fastsætte skattelempelsens størrelsesorden, afhængigt af de investeringer, der er foretaget.

- (83) Desuden fastsætter afgørelsen truffet af Diputación Foral de Álava den 21. oktober 1997, for så vidt angår Ramondíns investering, følgende:

⁽³⁰⁾ Sml. 1996 I, s. 4551.

»[...] skattelemplerne for investeringer kan konkretiseres [...] på følgende betingelser:

— Frist:	Ubegrænset
— Begrænsning for skattelempelsens anvendelse:	100 % af det skattepligtige beløb
— Procentdel:	45 % af den investering, der skal foretages
- [...]

- (84) Udtrykket »konkretisere skattelempler« kan i forbindelse med en bestemmelse, der giver myndigheden mulighed for at

- »fastlægge« det beløb, som skattelempelsen på 45 % kan anvendes på, samt varigheden af den investeringsperiode, hvorunder de i projektforbereðelsesfasen planlagte investeringer kan foretages, og
- »fastsætte« de frister og begrænsninger, der skal gælde for hvert enkelt tilfælde

kun fortolkes som en udøvelse af en skønsbeføjelse med henblik på at »konkretisere« skattelempelsen.

- (85) Desuden kan det til orientering nævnes, at dom 76/99 afsagt af Baskerlandets højesteret den 29. januar 1999 i sag 908/98, den statslige administration mod Juntas Generales de Guipúzcoa ⁽³¹⁾, annullerer en bestemmelse, der giver provinsen Guipúzcoas myndigheder ret til at tilstå en skattelempelse på 45 %. Denne bestemmelse er affattet på nogenlunde samme måde som den, der gælder for den i denne beslutning omhandlede skattelempelse. Baskerlandets højesteret anfører i begrundelsen for sin dom følgende med hensyn til den juridiske bestemmelse, der gør det muligt at tilstå skattelempler:

»[I denne bestemmelse] fastsættes det, at der kan tilstås en skattelempelse på 45 % af det investeringsbeløb, der fastsættes af Diputación Foral, således at det overlades til selve skatteforvaltningens skøn at indsnævre fordelene, ikke alene med hensyn til mængde men også hvad angår de eventuelle begunstigede, hvilket er i strid med artikel 7 i den generelle skattelov, ifølge hvilken udøvelsen af lovgivningskompetence og forvaltningen af skatteanliggender er regelbundne aktiviteter, og også strider mod det princip om retssikkerhed, der er fastlagt i artikel 9 i Spaniens forfatning.«

- (86) Endelig bestyrkes Kommissionens analyse yderligere af den baskiske regerings dokument »Política Industrial — Marco General de Actuación 1996-1999 (Industripolitik — Generelle handlingsrammer 1996-1999)«. Der står følgende:

»[...] skattepolitikkerne er absolut nødvendige for at anspore den økonomiske fremgang og for at fremme industriprojekter, der tager sigte på Baskerlandets industrielle udvikling« (side 131).

- (87) I samme dokument står der i kapitlet »Instrumentos de política fiscal« (skattepolitiske instrumenter) følgende:

»[...] den skattemæssige selvstændighed, som vi (dvs. Baskerlandet) råder over, kan også føre til, at vi søger at finde frem til opfindsomme former for »skræddersyede skatteordninger«, f.eks. til prioriterede projekter, eller tilmed skattemæssige incitamenter til fordel for store virksomheder« (side 133).

- (88) Selv om den skønsmæssige karakter af en foranstaltning er nok til, at den må betragtes som specifik, og at skattelempelsen derfor må betragtes som statsstøtte, finder Kommissionen for det andet, at det minimumsbeløb for investeringerne (2,5 mia. ESP), som er betingelsen for at opnå nævnte lempelse, er tilstrækkeligt højt til i realiteten at begrænse skattelempelsens anvendelse til kun at omfatte investeringer, hvorunder der mobiliseres betydelige finansielle midler, og ikke berettiges ved karakteren eller forvaltningen af det skattesystem, fra hvilket undtagelsen er givet. I det foreliggende tilfælde har Spanien således ikke fremlagt nogen argumenter, der fra et skatteforvaltningsmæssigt synspunkt berettiger den omstændighed, at kun store virksomheder kan nyde fordel af skattelempelsen.

⁽³¹⁾ Endnu ikke offentliggjort.

- (89) Støttemodtageren anførte, at det forhold, at der i den pågældende skattemæssige bestemmelse er fastsat et loft på 2,5 mia. ESP, ikke giver skattebestemmelsen en selektiv karakter, da begrundelsen for dette loft er ønsket om at tiltrække store virksomheder til Álava, fordi de skaber større indtægter end små virksomheder. Dette punkt må uddybes nærmere.
- (90) Kommissionen finder, at det ikke er alle former for forskelsbehandling af de erhvervsdrivende, som udgør statsstøtte. Ved en betragtning af skatte-, og socialsikringssystemerne samt andre bestemmelser, der berører virksomhedernes omkostninger, kan det konstateres, at de retsfor skrifter, som i hver enkelt medlemsstat regulerer disse interventioner, ikke kun fastlægger ensartede regler, men tværtimod i forhold til den generelle ordning indeholder forskellige bestemmelser, som navnlig finder anvendelse på bestemte kategorier af virksomheder. Derfor må der skelnes mellem:
- forskelsbehandlinger, der ikke udgør undtagelser ⁽³²⁾ fra den generelle ordning, men derimod udspringer af anvendelsen i særlige situationer af de samme principper som dem, der ligger til grund for de generelle bestemmelser, og
 - forskelsbehandlinger, som, i og med at de begunstiger enkelte virksomheder, skiller sig ud fra den generelle ordnings art og indretning.
- (91) Domstolen har allerede i sin dom af 2. juli 1974 i sag 173/73, Italien mod Kommissionen ⁽³³⁾, fastlagt denne son dring:
- »Man må slutte, at den delvise nedsættelse af de sociale byrder, som i form af familietilskud påhviler arbejdsgiverne i tekstilsektoren, er en foranstaltning, som delvist skal fritage virksomhederne inden for en særlig industrisektor for de pekuniære byrder, som følger af en normal anvendelse af det almindelige sociale forsorgssystem, uden at denne fritagelse berettiges ved dette systems karakter eller forvaltning« (præmis 33).
- (92) Ud fra denne fortolkning fra Domstolens side kan det modsat konkluderes, at en forskellig behandling af bestemte erhvervsdrivende, som måtte være berettiget ved skattesystemets karakter eller forvaltning, ville muliggøre den pågældende foranstaltnings omgåelse af traktatens artikel 87, 88 og 89.
- (93) Hvad angår dette punkt finder Kommissionen, at »systemets karakter eller forvaltning« ikke bare kan bestå i at virkeliggøre et mål, som myndigheden har sat sig, ved hjælp af en forskellig behandling af en gruppe erhvervsdrivende, da det i så fald ville være nok blot at henvise til et bestemt økonomipolitisk mål for at omgå traktatens artikel 87, 88 og 89. Med andre ord refererer berettigelsen for en forskellig behandling med systemets karakter eller forvaltning ikke til en teleologisk berettigelse, hvor der henvises til eksterne mål, men til de pågældende foranstaltningers kohærens med systemets art og indretning.
- (94) Generaladvokat Ruiz Jarabo anførte således i sit forslag til afgørelse af 17. september 1998 i sag C-6/97, Italien mod Kommissionen ⁽³⁴⁾, følgende:
- »... at det undertiden kan være vanskeligt at drage en skillelinje mellem foranstaltninger, som kan være offentlige subventioner, og foranstaltninger, som udgør en del af en stats generelle skatte- og afgiftsordning. Enhver skattefordel har jo til følge, at alle eller en del af de skattepligtige fritages fra de almindelige skatte- og afgiftsregler, der gælder. Sådanne fritagelser (18) beror ofte på andre formål end dem, man kan betegne som de primære skatte- og afgiftsmæssige formål (19). De forfølger således eksempelvis formål af social karakter, hensyn til den industrielle eller regionale udvikling eller tilsvarende hensyn. Hvad angår deres funktion ligner de direkte støtte, som medlemsstaterne yder, og som i princippet må behandles som støtte i traktatens artikel 92's forstand. I så tilfælde må den stat, som har indført foranstaltningerne, godtgøre, at de har karakter af »generelle foranstaltninger«, der som sådanne falder uden for artikel 92's anvendelsesområde. Staten må her redegøre for, hvilket formål foranstaltningerne opfylder inden for den pågældende ordning, og dette formål må naturligvis ikke være at forbedre vilkårene for en bestemt sektor i forhold til de udenlandske konkurrenter ...« (betragtning 27).

⁽³²⁾ Generaladvokat Darmons forslag til afgørelse i de forenede sager C-72/91 og C-73/91, Sloman Neptun, Sml. 1993 I, s. 887, afsnit 58.

⁽³³⁾ Sml. 1974, s. 709.

⁽³⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (<http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm>).

- (95) Generaladvokat La Pergola tilslutter sig dette princip i sit forslag til afgørelse af 12. november 1998 i sag C-75/97, Belgien mod Kommissionen ⁽³⁵⁾:

»[...] Sagt på en anden måde: Kan de undtagelser og ændringer, der ved de foranstaltninger, der er sagens genstand, indføres i forhold til det eksisterende generelle socialsikringssystem, som stadig gælder, objektivt berettiges ved karakteren eller forvaltningen af lovgivningens almindelige ordning, når dennes art og indretning tages i betragtning, eller forfølger udelukkende det mål på tilfældig vis at begunstige visse specifikke virksomheder eller sektorer (9)? Efter vores opfattelse må en foranstaltning anses for at være generel, når den har til formål at skabe lige vilkår mellem de erhvervsdrivende. Det overordnede princip for ligebehandling findes i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, som udtrykkelig forbyder foranstaltninger, hvorved den pågældende medlemsstat begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner i forhold til andre virksomheder, der indgår i samme modtagergruppe, og som de vedtagne foranstaltninger burde kunne anvendes på. En foranstaltning af denne art er fortsat omfattet af støtteordningen, i og med at den ved at indeholde uberettiget forskelsbehandling, som traktaten tilmed udtrykkeligt forbyder, ikke opfylder men tværtimod strider mod kriteriet for den generelle foranstaltning, som den sagsøgende regering ønsker taget i betragtning. (betragtning 8).

- (96) Domstolen fastholdt endelig dette argument i sin dom af 17. juni 1999 ⁽³⁶⁾ i samme sag:

»Maribel bis/ter-ordningen, som forfølger en beskæftigelsespolitik med midler, som alene giver de pågældende virksomheder, som henhører under bestemte erhvervssektorer, en direkte fordel med hensyn til deres konkurrencemæssige stilling, er således ikke begrundet i karakteren og opbygningen af den i Belgien gældende sociale sikringsordning.« (betragtning 39).

- (97) I betragtning af den høje tærskel på 2,5 mia. ESP kan kun de store investorer opnå fordel af skattelempelsen. På den baggrund må det konkluderes, at denne skattemæssige forskelsbehandling forfølger et mål, der ligger uden for skattesystemets art og indretning, og derfor ikke kan berettiges ved skattesystemets karakter eller forvaltning. Denne forskelsbehandling giver foranstaltningen en specifik karakter, som sammen med ovenstående øvrige elementer indebærer, at den må betegnes som støtte i den i traktatens artikel 87, stk. 1, fastlagte betydning.

- (98) For det tredje finder Kommissionen, at foranstaltningens tidsbegrænsede karakter (årlig) i virkelighed betyder, at det står myndigheder frit for at indrømme den til bestemte virksomheder, nemlig dem, som starter deres investeringsprocedurer i den fastlagte periode. Det må således konstateres, at denne bestemmelse ikke findes i den generelle skattelovgivning, men kun i de årlige budgetlove, hvilket bekræfter, at der er tale om en konjunkturspecifik bestemmelse, der kan anvendes på specifikke projekter.

- (99) Skattelempelsen blev første gang indført for budgetåret 1995. Ud fra den omstændighed, at samme bestemmelse i de følgende år ikke blev bevaret i sin oprindelige udformning, og at modtagerne af skattelempelsen fra og med regnskabsåret 1996 tilmed kan anvende den uden tidsbegrænsning, finder Kommissionen, at Diputación Foral de Álava råder over vide skønsebeføjelser til at afgøre, hvilke investeringer der kan nyde fordel af skattelempelsen, idet den kan indføre den for et år, ændre den senere og tilmed om fornødent ophæve den det følgende år.

- (100) Kommissionen finder, at foranstaltningens årlige karakter på forhånd udelukker muligheden for at anse den for at være i overensstemmelse med »skattesystemets karakter og forvaltning«. Foranstaltningens tidsbegrænsede karakter viser desuden, at formålet hermed ikke er at opfylde de krav, der gælder for ethvert skattesystem, men derimod at anvende skattelempelsen som et industripolitisk instrument til fordel for visse store investeringer, som myndighederne finder det hensigtsmæssigt at fremme.

⁽³⁵⁾ Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (<http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm>).

⁽³⁶⁾ Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (<http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm>).

- (101) Hvad angår sidste punkt henviser Kommissionen til orientering også til Baskerlandets højesterets dom 411/99 af 17. maj 1999 i sag 907/98, den statslige administration mod Juntas Generales ⁽³⁷⁾, som annullerer den skattelempe, Diputación Foral de Álava har tilstået for budgetåret 1998. Retten fastslår i sin dom følgende:
- »Juntas Generales de Álava og Diputación Foral de Álava, henholdsvis sagsøgt og medsagsøgt part, har ikke godtgjort, at princippet om proportionalitet i virkeliggørelsen af målene ved hjælp af disse foranstaltninger (skattelempe) er respekteret. De pågældende myndigheder henviser blot til foranstaltningens konjunkturbestemte og ekstraordinære karakter. [...]«
- (102) For det fjerde understreger Kommissionen, at der er fuldstændig parallel mellem denne foranstaltning og Ekimen-ordningen, både hvad angår de respektive mål (finansiering af nye investeringer) og det geografiske område (selvstyreområde i det ene tilfælde, provins i det andet), men at ordningen af de spanske myndigheder er blevet betragtet som en regional støtteordning og blevet meddelt som sådan. Den eneste forskel, som består i, at der under Ekimen-ordningen kun ydes tilskud til industriinvesteringer, synes mere at være af formel art, idet det minimumsbeløb (2,5 mia. ESP), der er fastlagt for at investeringer kan være omfattet af skattelempelsen, i realiteten indebærer, at modtagerne kun kan være virksomheder i industrisektoren.
- (103) De forskelle, der synes at være mellem Ekimen-ordningen og skattelempelsen, skjuler således et faktisk forhold: Dels, at der eksisterer en koordination mellem de forskellige skatte-, og industriudviklingsmyndigheder, som medvirker i fremstød for nye industriinitiativer i Baskerlandet; dels, at det mål, de to instrumenter forfølger, er det samme, nemlig fremme af investeringer. For det tredje fandtes skattelempelsen allerede under Garapen-programmet, som ligner Ekimen-programmet og blev iværksat før dette. Endelig er det, da den samme skattelempe findes i de tre baskiske provinser, muligt at fastslå, hvad det geografiske anvendelsesområde for disse to instrumenter er.
- (104) I overensstemmelse med Kommissionens beslutning 1999/718/EF ⁽³⁸⁾ udgør skattelempelsen til Ramondín, svarende til 45 % af det investeringsbeløb, der er fastsat af Diputación Foral de Álava, derfor en støtteforanstaltning efter traktatens artikel 87, stk. 1.
- (105) Kommissionen henleder opmærksomheden på sit brev af 29. april 1989 (SG(89) D/5521) til medlemsstaterne, hvori den meddelte, at Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke har overholdt sin forpligtelse til at underrette om en støtteforanstaltning, når den har indledt den pågældende støttetildelingsproces. Ved »støttetildelingsproces« forstås ikke den egentlige bevilling af støtten til støttemodtageren, men den forudgående indførelse af støtte ad lovgivningens vej i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser. Derfor betragtes støtten som gennemført fra det øjeblik, hvor den lovgivningsmæssige mekanisme, der gør det muligt at udbetale den uden yderligere formaliteter, blev indført ⁽³⁹⁾. Det er tilfældet med den her omhandlede foranstaltning, som er gennemført ulovligt i strid med traktatens artikel 88, stk. 3.

VII.3.2. Nedsættelse af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder

- (106) Bestemmelsen om nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, som Ramondín Cápsulas nyder fordel af, findes i artikel 26 i Norma Foral 24/1996. Bestemmelsen har følgende ordlyd ⁽⁴⁰⁾:
- »1. Selskaber, der starter en erhvervsaktivitet, indrømmes en nedsættelse på henholdsvis 99 %, 50 % og 25 % af det positive beskatningsgrundlag for regnskabsåret for deres økonomiske aktivitet, inden modregning af negative beskatningsgrundlag for tidligere perioder, i fire på hinanden følgende skatteår regnet fra det første år inden for fristen på fire år efter erhvervsaktivitetens start, hvor selskaberne opnår positive beskatningsgrundlag.

[...].

2. For at nyde fordel af denne nedsættelse skal de skattepligtige selskaber opfylde følgende kraw:

⁽³⁷⁾ Endnu ikke offentliggjort.

⁽³⁸⁾ Jf. fodnote 12.

⁽³⁹⁾ Jf. Konkurrencereglerne, del II A, forklarende bemærkninger til statsstøttereglerne, s. 70.

⁽⁴⁰⁾ I nedenstående citeres kun de dele, der er nødvendige for at bedømme støtten.

- a) De skal starte deres erhvervsaktivitet med en indbetalt kapital på mindst 20 mio. ESP.
- b) [...].
- c) [...].
- d) Den nye aktivitet må ikke hverken direkte eller indirekte være blevet udøvet tidligere under et andet selskabsnavn.
- e) Den nye erhvervsaktivitet skal udøves i lokaler eller virksomheder, hvor der ikke udøves nogen anden aktivitet af nogen fysisk eller juridisk person.
- f) Selskaberne skal foretage investeringer i materielle anlægsaktiver i løbet af de første to aktivitetsår for et minimumsbeløb på 80 mio. ESP, idet samtlige investeringer skal foretages i aktiver, der er forbeholdt den pågældende aktivitet, og som ikke er genstand for leje eller overdragelse til tredjemand med henblik på anvendelsen. I den forbindelse omfatter investeringer i materielle anlægsaktiver også goder, der erhverves gennem leasing, forudsat at selskabet forpligter sig til at udøve forkøbsretten.
- g) Efter erhvervsaktivitetens start skal der i løbet af de første seks måneder oprettes mindst ti arbejdspladser, og dette antal skal derefter opretholdes som årsgennemsnit for det fastansatte personale indtil det regnskabsår, hvor retten til at anvende nedsættelsen af beskatningsgrundlaget ophører.
- h) [...].
- i) Selskaberne skal råde over en virksomhedshandlingsplan, som dækker en periode på mindst fem år.

3. [...].

- 4. Minimumsbeløbet for investeringerne, jf. stk. 2, litra f), og oprettelsen af et mindsteantal af arbejdspladser, jf. stk. 2, litra g), kan ikke forenes med nogen anden form for skattemæssig fordel for samme investeringer eller samme oprettelse af arbejdspladser.
- 5. Anmodning om nedsættelse i henhold til denne artikel skal indgives til skatteforvaltningen, som efter at have kontrolleret, om de oprindeligt fastsatte krav er opfyldt, i givet fald meddeler det ansøgende selskab sin midlertidige tilladelse, som derefter skal godkendes i kraft af en afgørelse truffet af Diputación Foral de Alava.

[...].«

- (107) For at en nedsættelse af beskatningsgrundlaget kan betegnes som støtte, skal den opfylde alle de fire kriterier, der er fastlagt i artikel 87, og som der i det nedenstående gøres nærmere rede for.
- (108) For det første giver nedsættelsen i beskatningsgrundlaget Ramondín en fordel, der letter den byrde, som normalt tynger dets budget.
- (109) For det andet medfører nedsættelsen af beskatningsgrundlaget et tab af skatteprovenu, som svarer til brug af offentlige midler i form af skatteudgifter ⁽⁴¹⁾.
- (110) For det tredje påvirker nedsættelsen af beskatningsgrundlaget konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, i og med at Ramondín udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne i en meget konkurrencebetonet sektor.
- (111) Endelig skal foranstaltningen være specifik og selektiv. Det vil sige, at den skal begunstige »visse virksomheder eller visse produktioner«. I den foreliggende sag fremkommer det selektive element især som følge af den omstændighed, at kun nyoprettede virksomheder har mulighed for at opnå nævnte skattefordel. Ifølge artikel 26 i Norma Foral 24 af 5. juli 1996 kan nyoprettede virksomheder indrømmes en skattebehandling, som er mere fordelagtig end den, der anvendes over for de øvrige virksomheder på markedet. Denne omstændighed er tilstrækkelig til at fastslå denne foranstaltningsspecifikke karakter, hvilket betyder, at Kommissionen må betegne nedsættelsen af beskatningsgrundlaget til fordel for nyoprettede virksomheder som støtte efter traktatens artikel 87, stk. 1. Det specifikke element forstærkes yderligere af den kendsgerning, at det kun er de virksomheder, der investerer 80 mio. ESP og opretter ti arbejdspladser, som kan få fordel af nedsættelsen af beskatningsgrundlaget.

⁽⁴¹⁾ Jf. fodnote 28.

- (112) Foranstaltningens specifikke karakter forstærkes også af begrundelsen herfor, således som den fremgår af Norma Foral (nr. 24 af 5. juli 1996 om selskabsskat), ved hvilken foranstaltningen oprettes. I begrundelsen for denne Norma Foral fremføres der således efter de generelle mål for skatteordningen en række andre mål, som er af mere industripolitisk art; bl.a. anføres det, specifikt, at det skal tilstræbes at »anspore til oprettelsen af nye erhvervsinitiativer«, og dette mål konkretiseres derefter i de foranstaltninger, som tager sigte på den særlige kategori af nyoprettede virksomheder (jf. litra g)), som forbeholdes muligheden for at opnå nedsættelse af beskatningsgrundlaget i de første fire aktivitetsår, hvori de opnår overskud. Ud fra denne begrundelse, som bekræfter, at der er tale om støtte til igangsættelsen af nyoprettede virksomheder, er det ikke muligt at anse foranstaltningen for at være i overensstemmelse med det pågældende skattesystems karakter eller forvaltning. Desuden har selvstyremyndighederne i deres svar på indledningen af proceduren ikke angivet eller godtgjort ⁽⁴²⁾, at foranstaltningens selektive karakter berettiges ved det pågældende skattesystems »karakter eller forvaltning«.
- (113) I overensstemmelse med beslutning 1999/718/EF ⁽⁴³⁾ konkluderer Kommissionen, at den pågældende foranstaltning klart har karakter af driftsstøtte. I betragtning af, at opnåelsen af overskud har en overvejende fremtidig og uvis karakter, er det ikke muligt nøjagtigt at beregne den støtteintensitet, som nævnte nedsættelse af beskatningsgrundlaget indebærer.
- (114) Kommissionen henleder opmærksomheden på sit brev af 29. april 1989 (SG(89)D/5521) til medlemsstaterne, hvori den meddelte, at Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke har overholdt sin forpligtelse til at underrette om en støtteforanstaltning, når den har indledt den pågældende støttetildelingsproces. Ved »støttetildelingsproces« forstås ikke den egentlige bevilling af støtten til støttemodtageren, men den forudgående indførelse af støtte ad lovgivningens vej i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser. Derfor betragtes støtten som gennemført fra det øjeblik, hvor den lovgivningsmæssige mekanisme, der gør det muligt at udbetale den uden yderligere formaliteter, blev indført ⁽⁴⁴⁾. Det er tilfældet med den her omhandlede foranstaltning, som er gennemført ulovligt i strid med traktatens artikel 88, stk. 3.
- (115) Hvad angår arten af den støtte, der er tildelt Ramondín og Ramondín Cápsulas i overensstemmelse med fællesskabsretten, og hvis der ses bort fra de baskiske myndigheders støtte under iagttagelse af kriterierne for Ekimen-programmet, blev støtten ikke tilstået i medfør af ordninger, som Kommissionen havde godkendt, men derimod i medfør af nationale foranstaltninger, som Kommissionen ikke havde godkendt, og som i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, skulle have været anmeldt til Kommissionen allerede i projektfasen. I henhold til fællesskabsretten er disse støtteforanstaltninger derfor ulovlige.
- (116) I traktatens artikel 87, stk. 1, fastsættes det, at den form for støtte, der opfylder de anførte kriterier, i princippet er uforenelig med fællesmarkedet.
- (117) I dette tilfælde finder undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, ikke anvendelse, idet den pågældende støtte ikke sigter mod at opfylde de mål, der er angivet i nævnte bestemmelse. Desuden har de spanske myndigheder ikke foreslået, at disse undtagelser skulle påberåbes.

VII.4. Støttens forenelighed

- (118) I traktatens artikel 87, stk. 3, fastlægges, hvilken støtte der kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Spørgsmålet om, hvorvidt støtte er forenelig med traktatens bestemmelser, skal afgøres på fællesskabsplan som helhed og ikke i en enkelt medlemsstat eller en enkelt region. For at sikre, at fællesmarkedet fungerer korrekt, og under iagttagelse af det princip, der er anført i traktatens artikel 3, litra g), skal de i artikel 87, stk. 3, omhandlede undtagelser fortolkes restriktivt i forbindelse med undersøgelser af enhver form for støtteordning eller individuel støtte. Især skal det understreges, at undtagelserne kun kan påberåbes, når det kan godtgøres, at markedskræfterne uden støtten ikke i sig selv ville kunne få modtagerne til at anlægge en adfærd, som ville gøre det muligt at nå et af de mål, der er anført under nævnte undtagelser.

⁽⁴²⁾ Jf. den dom, der henvises til under fodnote 33. Se endvidere betragtning 90-96 i denne beslutning.

⁽⁴³⁾ Jf. fodnote 12.

⁽⁴⁴⁾ Jf. fodnote 39.

- (119) Ifølge artikel 87, stk. 3, litra a), kan der overvejes en undtagelse i tilfælde af støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse. Kommunen Laguardia ligger ikke i et område, som er berettiget til regionalstøtte i medfør af traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).
- (120) Hvad angår de undtagelser, der er fastsat i artikel 87, stk. 3, litra b) og d), tager den pågældende støtte ikke sigte på et projekt af fælles interesse eller et projekt, der kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Spaniens økonomi, og det opfylder heller ikke de karakteristika, der kendetegner projekter af denne type. Støtten tager heller ikke sigte på at fremme kulturen eller bevare kulturarven.
- (121) Hvad angår undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), befinder Laguardia sig i en region, der i henhold til nævnte bestemmelse er berettiget til regionalstøtte. Den maksimale støtteintensitet i Baskerlandet er på 25 % i nettosubventionsækvivalent ⁽⁴⁵⁾; for at undersøge, om disse støtteforanstaltninger er forenelige, skal der skelnes mellem investeringsstøtte (skattelempe) og driftsstøtte (nedsættelse af beskatningsgrundlaget).

VII.4.1. Investeringsstøtte (skattelempe)

- (122) Det må i den sammenhæng bemærkes, at nævnte støtte ikke blev tildelt som led i et af Kommissionen godkendt regionalstøtteprogram, men i kraft af en ad hoc-afgørelse fra de kompetente myndigheder. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at undersøge støttens virkninger i fællesskabssammenhæng. Domstolen har bekræftet denne fortolkning i sine domme af 14. september 1994, i de forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen (Hytasa) ⁽⁴⁶⁾ og af 14. januar 1997, sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen (Pyrsa) ⁽⁴⁷⁾.
- (123) En ad hoc-støtte kan betragtes som støtte med regionalt sigte, som er foreneligt med fællesmarkedet, når den i praksis bidrager til regionens udvikling på lang sigt og ikke har negativ indvirkning på de fælles interesser og konkurrencevilkårene i Fællesskabet. Støtten kan derfor betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- (124) Skattelempelsen kan ligne driftsstøtte, i og med at den i den foreliggende sag er rettet mod en produktiv investering (nyinvestering) i en region, der modtager bistand. De støtteberettigede investeringer er således investeringer i nye materielle anlægsaktiver, dvs. grunde, udstyr, anlæg og bygninger i en kommune i en region, der modtager støtte efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Desuden beregnes skattelempelsen som en procentdel af investeringsværdien, hvilket er fremgangsmåden i forbindelse med investeringsstøtte.
- (125) Nedenstående tabel indeholder en række data (ajourført i juni 1999), som viser, at nyinvesteringen udgør 53,6 % af det nye anlæg.

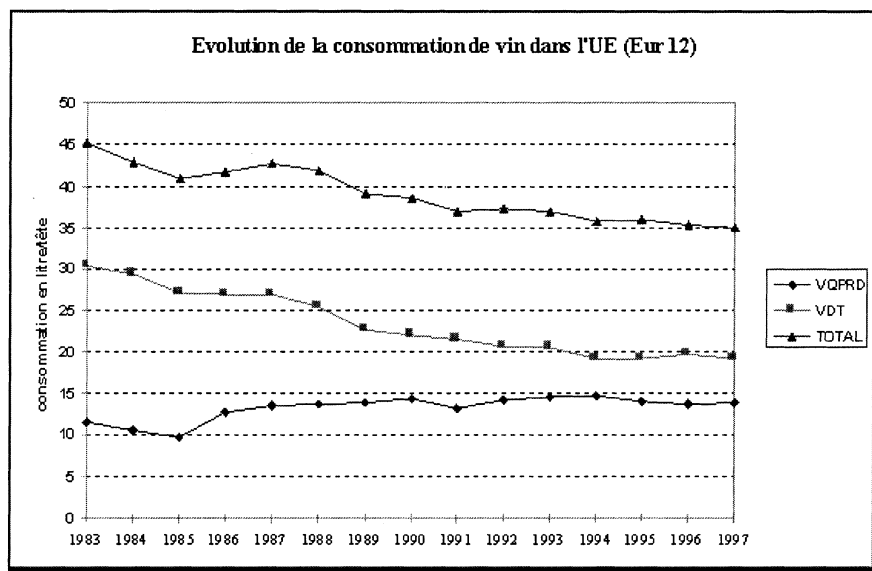
Investeringsstype	Ny	Flytning
Grund	194 076 000	
Bygninger	1 471 483 000	
Udstyr	935 637 000	2 250 000 000
ESP i alt	2 601 196 000	2 250 000 000
EUR i alt	15 633 502	13 522 772

⁽⁴⁵⁾ Jf. fodnote 6.

⁽⁴⁶⁾ Sml. 1994 I, s. 4103.

⁽⁴⁷⁾ Sml. 1997 I, s. 135.

- (126) Hvad angår Fællesskabets interesse, er undersektoren for tinkapsler til plombering en sektor, som i betragtning af de miljømæssige krav samt udviklingen i forbruget af kvalitetsvine har gunstige udviklingsperspektiver.
- (127) Det materiale, der indtil 1993 traditionelt blev brugt til kapsler til plombering af kvalitetsvine, var bly. Fra det tidspunkt indførte USA's myndigheder forbud mod at anvende bly i kapsler til plombering af kvalitetsvin på grund af risikoen for, at vinen skulle blive forurennet ved udskænkningen af flaskens indhold.
- (128) Europa-Parlamentet og Rådet vedtog direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ⁽⁴⁸⁾. Ved dette direktiv nedsættes grænserne for blykoncentration i emballage betydeligt. Kapsler til plombering af vinflasker er emballage i den i direktivet fastlagte betydning.
- (129) Som følge af disse retslige ændringer i første halvdel af 1990'erne er vækstudsigterne for tinkapsler — som erstatning for blykapsler, der siden da har været forbudt — betydelige på et samlet marked med 1,2 mia. enheder pr. år.
- (130) Vinens kvalitet synes at være et afgørende kriterium for vinforbrugets udvikling i Fællesskabet. Mens forbruget af »bordvine« er kraftigt faldende, stiger forbruget af »kvalitetsvine«. Denne generelle konstatering skal dog nuanceres: Blandt de produkter, der er klassificeret som »bordvine« er de vine, som er velidentificerede (»Vins de pays«, »Landwein«, »indicazione geografica tipica«, »vins de cépage«), genstand for fornyet interesse og forbruget heraf er stigende. Desuden har »kvalitetsvinernes« øgede markedsandel medført en forøgelse af produktionsmængderne: fra 1992/93 til 1994/95 steg produktionskvoten fra 30 til 35 %. En del af denne forøgelse skyldes, at tidligere »bordvine« er blevet omklassificeret til »kvalitetsvine« ⁽⁴⁹⁾.

Tekst i tabellen:

Udviklingen i vinforbruget i EU (EUR 12)

Forbrug i liter pr. indbygger

KVBD (kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder)

BV (bordvine)

⁽⁴⁸⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁴⁹⁾ Europa-Kommissionen »Generaldirektoratet for Landbrug«. »Den fælles landbrugspolitik 2000. Arbejdsdokumenter. Situation og perspektiver (vin)«, juni 1998, s. 37.

- (131) Batterisektorens efterspørgsel opretholder blyforbruget i Fællesskabet, navnlig som følge af den øgede efterspørgsel efter blysyrebatterier til automobilsektoren. I 1994 steg batterisektorens blyforbrug med ca. 14 % i forhold til 1991 og tegnede sig således for ca. 70 % af den samlede efterspørgsel efter primærbly⁽⁵⁰⁾. Batterisektoren er den eneste sektor med endelig blyanvendelse, der er udsat for mindre økologisk pres, fordi blyet her ikke kan erstattes af andre metaller.

(i 1 000 tons)

	1990	1991	1992	1993	1994	%
Batterier	2 545	2 566	2 591	2 610	2 924	68

- (132) Denne gunstige udvikling afspejles også i batterifabrikanternes resultater. Varta-gruppen oplyser i sin årsberetning for 1998, at den interne efterspørgsel i Vesteuropa er vokset. Især har der på det nordamerikanske og det europæiske marked været en støt stigning i efterspørgslen på batterier til biler⁽⁵¹⁾.
- (133) Sektoren er kendetegnet af et stort antal små raffinaderier. Der findes ca. 30 smelteanlæg/sekundære raffinaderier i Fællesskabet til en produktion på mellem 5 000 og 65 000 pr. operatør. Antallet af operatører falder i takt med, at de store multinationale selskaber og de største producentgrupper etablerer deres egne operationer. Ramondín's produktionsprognoser (500 tons i begyndelsen, for derefter at nå op på 1 600 tons i 2001) viser, at der er tale om en marginal producent. Desuden regner Ramondín med at arbejde med underentrepriseordninger.
- (134) I betragtning af ovenstående og på betingelse af, at loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent respekteres, finder Kommissionen, at tilståelsen af en skattelempelse til Ramondín ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, og derfor kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Af det samlede beløb, der er tildelt gennem skattelempelsen, kan den del, som overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent, derimod ikke nyde fordel af den undtagelse, der er omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), idet det for enhver form for støtte, som overstiger dette loft, ikke længere kan sikres (således som det er anført i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«), at der opretholdes ligevægt mellem konkurrenceforurening og fordele i forbindelse med regionaludviklingsstøtte, hvorfor denne støtte må betragtes som ulovlig. Maksimumsbeløbet (udtrykt i nettosubventionsækvivalent⁽⁵²⁾) for støtte, der i henhold til denne beslutning er forenelig med fællesmarkedet, skal beregnes således, at reglerne om kumulering af støtte overholdes⁽⁵³⁾.
- (135) For at godtgøre, at loftet for regionalstøtte respekteres ved konkretiseringen af skattelempelsen, herunder også forpligtelsen til at overholde reglerne om kumulering af støtte⁽⁵⁴⁾, skal Spanien fremlægge årsrapporter i hele den periode, hvor skattelempelsen er i kraft.

VII.5. Driftsstøtte: nedsættelse af beskatningsgrundlaget

- (136) Kommissionen minder om, at skattemæssige støtteforanstaltninger kan betragtes som investeringsstøtte, når investeringen udgør beskatningsgrundlaget⁽⁵⁵⁾. I det foreliggende tilfælde opfylder nedsættelsen af beskatningsgrundlaget ikke disse betingelser og har derfor ikke karakter af investeringsstøtte. Den kan heller ikke betragtes som beskæftigelsesstøtte i tilknytning til investeringen, da den ikke afhænger af antallet af nye arbejdspladser. Den pågældende forskrifts krav om en investering på mindst 80 mio. ESP og om oprettelse af mindst ti nye arbejdspladser giver ikke den nedsættelse af beskatningsgrundlaget, som Ramondín Cápsulas nyder fordel af, karakter af investeringsstøtte, idet minimumsgrænsen for investeringen og antallet af arbejdspladser ikke beregnes i forhold til en investering, men i sig selv er fastlagt som tærskler, over hvilke visse virksomheder kan nyde fordel af nævnte skattemæssige fordel. Ramondín Cápsulas kunne have skabt 1 000 nye arbejdspladser; fordelene ved nedsættelsen af beskatningsgrundlaget ville beløbsmæssigt stadig have været det samme. Derfor kan minimumsinvesteringen og minimumsantallet af nye arbejdspladser ikke betragtes som modposter, der beregnes i forhold til investeringens størrelsesorden.

⁽⁵⁰⁾ Panorama of EU Industry, 1997, s. 11-23.

⁽⁵¹⁾ 1998 Management Report Group and Varta AG, s. 9 (http://194.172.32.120/company/10_years.html).

⁽⁵²⁾ Hvad angår »nettosubventionsækvivalent« henvises til bilag I til »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«, som der refereres til under fodnote 9.

⁽⁵³⁾ Ifølge punkt 4.18 i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«, som der refereres til under fodnote 9, gælder loftet for støtteintensitet for hele støtten 1) i tilfælde af samtidig anvendelse af flere forskellige regionalstøtteordninger, og 2) uanset om støtten stammer fra lokale, regionale eller nationale kilder eller lokalsamfundene.

⁽⁵⁴⁾ Jf. fodnote 53.

⁽⁵⁵⁾ Jf. fodnote 46 i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte« (bilag I), som der refereres til under fodnote 9.

- (137) Derimod finder Kommissionen, at nedsættelsen af beskatningsgrundlaget har karakter af driftsstøtte. Formålet er nemlig at frigøre Ramondín Cápsulas for omkostninger, virksomheden under normale omstændigheder selv skulle have afholdt som led i sin løbende forvaltning og normale drift: Takket være denne nedsættelse af de løbende udgifter vil Ramondín Cápsulas kunne forbedre sin rentabilitet i kraft af forøgelsen af sit nettoresultat (udbytte efter skat).
- (138) Som Kommissionen har anført det under punkt 4.15 til 4.17 i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«⁽⁵⁶⁾, er regionalstøtte, som tager sigte på at nedbringe virksomhedernes løbende udgifter (driftsstøtte) i princippet uforenelig med fællesmarkedet. Ikke desto mindre kan denne form for støtte i ekstraordinære tilfælde gives til regioner, der opfylder betingelserne for undtagelse i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), såfremt støttens beskaffenhed og bidrag til den regionale udvikling berettiger hertil og størrelsesordenen af støtten står i forhold til de ulemper, man søger at mindske. Kommissionen bemærker, at Baskerlandet ikke er et af de områder, som der henvises til i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).
- (139) Derfor må det konkluderes, at den pågældende driftsstøtte, i og med at den ikke kan omfattes af nogen af de i traktaten omhandlede undtagelser, er uforenelig med fællesmarkedet.
- (140) Denne beslutning vedrører kun de skattemæssige foranstaltninger, der specifikt undersøges heri, og omhandler ikke andre foranstaltninger inden for rammerne af provinsen Álavas særlige skatteordning. Kommissionen forbeholder sig ret til at undersøge de foranstaltninger, der muligvis udgør støtte, hvad enten de anvendes som generel ordning eller eventuelt finder anvendelse på Ramondín.

VIII. KONKLUSIONER

- (141) Hvad angår de spørgsmål, i forbindelse med hvilke Kommissionen havde vedtaget begge krav om oplysninger, konkluderer Kommissionen:
- at det ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, som dækker 8,55 % af de støtteberettigede omkostninger, blev tildelt Ramondín Cápsulas i overensstemmelse med betingelserne i regionalstøtteprogrammet Ekimen, som Kommissionen har godkendt
 - at der ikke er påvist nogen statsstøtteforanstaltninger i Álava Agencia de Desarrollo SA's salg til Ramondín af en grund på 55 050 m² i industriområdet Casablanca i Laguardia (Álava) til en pris på 2 500 ESP/m².
- (142) Hvad angår de foranstaltninger, der var genstand for indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, bemærker Kommissionen, at Spanien på ulovlig vis og i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, har anvendt følgende støtteforanstaltninger:
- a) nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, som er til fordel for Ramondín Cápsulas, i henhold til artikel 26 i Norma Foral 24/1996 af 5. juli 1996
 - b) tilståelsen af en skattelempelse til fordel for Ramondín på et beløb svarende til 45 % af det investeringsbeløb, Diputación Foral de Álava fastlagde i sin afgørelse 738/1997 af 21. oktober 1997.

Den under litra a) anførte støtte og den del af den under litra b) anførte støtte, som i overensstemmelse med reglerne om kumulering af støtte overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet, må betragtes som uforenelig med fællesmarkedet.

For at genoprette den økonomiske situation, virksomheden ville have befundet sig i, hvis den ikke havde modtaget den ulovlige støtte, skal den spanske regering derfor træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at inddrage fordelene ved denne støtte og om fornødent geninddrive støtten fra støttemodtageren.

⁽⁵⁶⁾ Jf. fodnote 9.

Tilbagebetalingen af støtten skal ske i overensstemmelse med de procedurer og bestemmelser, der er fastlagt i spansk lovgivning, inklusive renter beregnet fra datoen for støttens udbetaling til den faktiske tilbagebetaling til den samme procentsats som den referencesats, der anvendes ved beregning af nettosubventionsækvivalenten for regionalstøtte i Spanien ⁽⁵⁷⁾.

Den del af den under litra b) anførte støtte, som under iagttagelse af reglerne om kumulering af støtte ikke overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet, må betragtes som forenelig med fællesmarkedet. For at godtgøre, at loftet for regionalstøtte respekteres ved konkretiseringen af skattelempelsen, herunder også forpligtelsen til at overholde reglerne om kumulering af støtte ⁽⁵⁸⁾, skal Spanien fremlægge årsrapporter i hele den periode, hvor skattelempelsen er i kraft —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den statsstøtte, Spanien har tildelt Ramondín SA i form af tilståelse af en skattelempelse til fordel for Ramondín SA på et beløb svarende til 45 % af det investeringsbeløb, Diputación Foral de Álava fastlagde i sin afgørelse 738/1997 af 21. oktober 1997, er, for så vidt angår den del af støtten, som under iagttagelse af reglerne om kumulering af støtte ikke overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet, forenelig med fællesmarkedet.

2. Spanien skal i hele den periode, hvor skattelempelsen er i kraft, fremlægge årsrapporter, således at Kommissionen kan kontrollere, om støtten til Ramondín SA ydes under iagttagelse af reglerne om kumulering og ikke overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet.

Artikel 2

Følgende statsstøtteforanstaltninger, som Spanien har gennemført, er uforenelige med fællesmarkedet:

- a) støtten til fordel for Ramondín Cápsulas SA, i form af nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, i henhold til artikel 26 i Norma Foral 24/1996 af 5. juli 1996
- b) støtten til fordel for Ramondín SA i form af tilståelse af en skattelempelse til fordel for Ramondín SA på et beløb svarende til 45 % af det investeringsbeløb, Diputación Foral de Álava fastlagde i sin afgørelse 738/1997 af 21. oktober 1997, for så vidt angår den del af støtten, som under iagttagelse af reglerne om kumulering af støtte overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet.

Artikel 3

1. Spanien træffer de nødvendige foranstaltninger for at inddrage de i artikel 2 omhandlede fordele, som på ulovlig vis er stillet til rådighed for modtagerne, og for om fornødent at geninddrive støtten fra støttemodtagerne.

2. Tilbagebetalingen skal ske omgående og i overensstemmelse med gældende procedurer i national ret, for så vidt som disse giver mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af denne beslutning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev stillet til rådighed for støttemodtagerne, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 4

Spanien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

⁽⁵⁷⁾ Brev fra Kommissionen til medlemsstaterne SG(91) D/4577 af 4. marts 1991. Se også Domstolens dom af 21. marts 1990 i sag 142/87, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 959.

⁽⁵⁸⁾ Jf. fodnote 53.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1999.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING**af 21. juni 2000****om støtte fra Tyskland til CDA Compact Disc Albrechts GmbH, Thüringen***(meddelt under nummer K(2000) 1728)***(Kun den tyske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)***(2000/796/EF)*

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽¹⁾ i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 88, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Kommissionen bad, på grundlag af presseforlydender, ved brev af 6. oktober 1994 Tyskland om oplysninger vedrørende statsstøtte til en fabrik til fremstilling af cd'er, beliggende i Albrechts, Thüringen. Derefter anmeldte de tyske myndigheder ved brev af 9. november 1994, at delstaterne Thüringen og Bayern dels havde ydet støtte til Pilz Albrechts GmbH (PA) i Albrechts/Thüringen og dels til Pilz-koncernen med hjemsted i Kranzberg/Bayern. Forløbet blev i første omgang registreret under nummer N 662/94.
- (2) Ved brev af 15. november 1994 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, hvorefter de tyske myndigheder ved brev af 7. marts 1995 supplerende meddelte, at både Treuhandanstalt (THA) og delstaterne Thüringen og Bayern havde truffet yderligere foranstaltninger. Da det på grundlag af disse oplysninger blev klart, at der allerede var blevet ydet betydelig støtte, inden der var foretaget anmeldelse heraf, blev forløbet registreret, nu som NN 54/95.
- (3) Ved brev af 1. august 1995, 16. oktober 1995 og 25. november 1996 stillede Kommissionen supplerende spørgsmål, som de tyske myndigheder besvarede ved brev af 22. august 1995, 25. august 1995, 18. januar 1996 og 17. april 1997. Den 3. februar 1997 og den 22. og 23. september 1997 blev der i Bruxelles og Erfurt afholdt møder mellem repræsentanter for Kommissionen og de tyske myndigheder. Ved brev af 20. januar 1998 tog disse på grundlag af resultaterne af mødet med Kommissionens repræsentanter i Erfurt sammenfattende stilling til forløbet.
- (4) Kommissionen underrettede ved brev af 17. juli 1998 Tyskland om sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, på grundlag af disse støtteordninger. I bilaget til dette brev fik de tyske myndigheder tilstillet en detaljeret liste med spørgsmål. Kommissionens meddelelse om indledning af proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾. Heri blev alle interesserede parter opfordret til at fremsætte deres bemærkninger.

⁽¹⁾ EFT C 390 af 15.12.1998, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Jf. fodnote 1.

- (5) Efter at Kommissionen ikke inden for den i sin beslutning nævnte tidsfrist havde modtaget bemærkninger hertil, fremsatte CDA Datenträger GmbH (CDA) som interesseret part bemærkninger ved brev af 20. juli 1999 (modtaget den 22. juli 1999), 22. juli 1999 (modtaget den 23. juli 1999), 27. august 1999 (modtaget den 31. august 1999) og 13. oktober 1999 (modtaget den 14. oktober 1999).
- (6) Ved brev af 26. august 1998 reagerede Forbundsrepublikken Tyskland på meddelelsen om indledning af proceduren. I den forbindelse dukkede mistanken om en mulig forkert anvendelse af midlerne op. Den 15. oktober 1998 fandt der i Bruxelles yderligere et møde sted mellem repræsentanter for Kommissionen og de tyske myndigheder. I et brev af 11. november 1998 fremsendte disse myndigheder supplerende virksomhedsdata. Ved brev af 30. marts 1999, 1. april 1999 og 16. april fremsendte de tyske myndigheder yderligere oplysninger, men undlod imidlertid at besvare de af Kommissionen stillede spørgsmål med den påkrævede omhu. Kommissionen så sig dernæst foranlediget til ved brev af 22. juli 1999 at rykke endnu engang for svar på de stillede spørgsmål, idet den fastsatte en frist til den 31. august 1999. Efter ved brev af 28. juli 1999 at have anmodet om en forlængelse af fristen, og efter yderligere et møde mellem repræsentanter for Kommissionen og de tyske myndigheder den 23. september 1999 i Bruxelles, fremsendte de tyske myndigheder den 28. september 1999 og 19. oktober 1999 yderligere oplysninger.

2. SAGSFORLØB

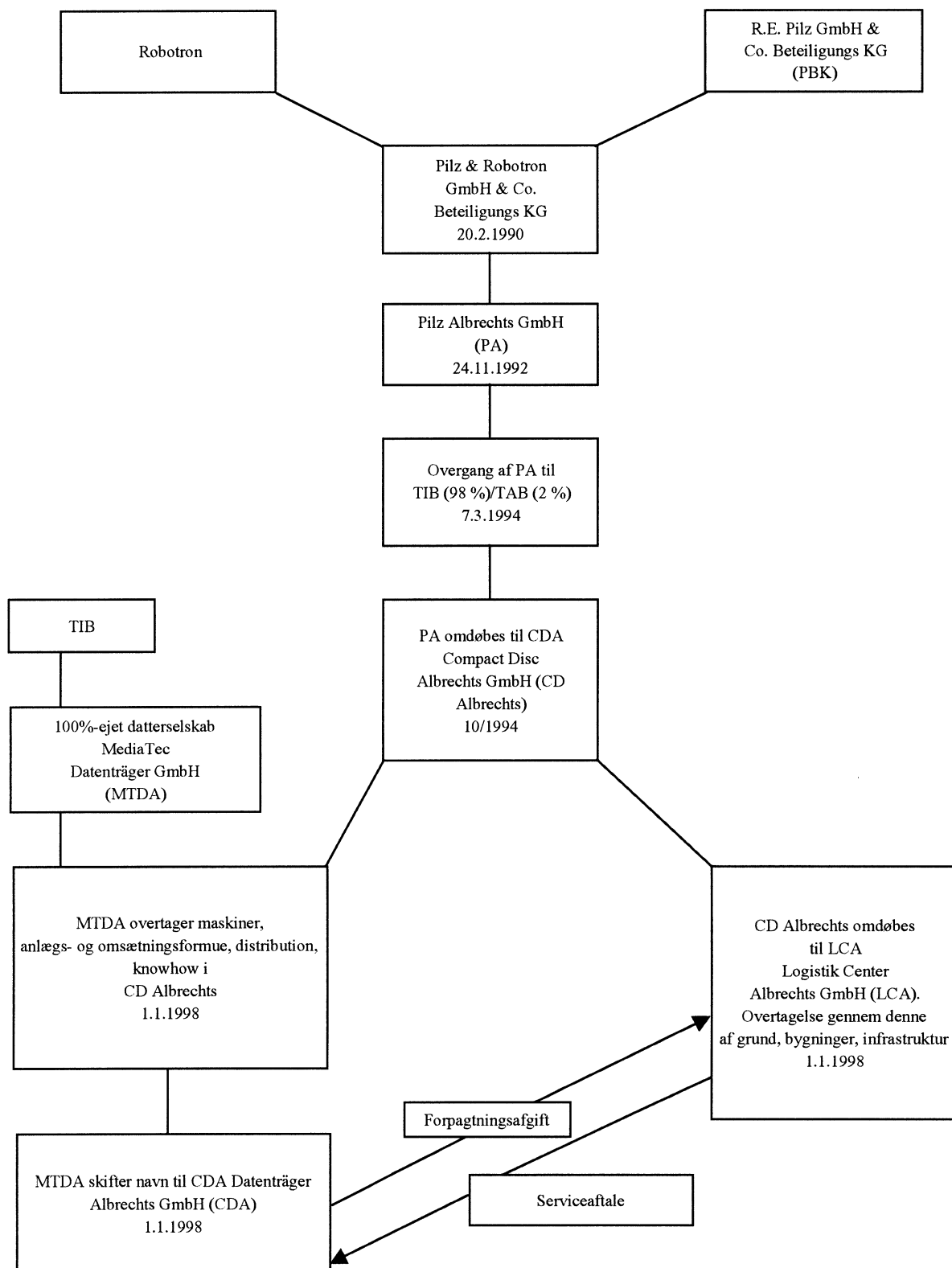
- (7) De bemærkninger og udtalelser, som Kommissionen har modtaget efter indledningen af den formelle procedure, gav bedre indsigt i, i hvor stort omfang midlerne måtte være anvendt forkert, og i, hvordan cash-concentration-systemet i Pilz-koncernen fungerer. Der var imidlertid fortsat uafklarede spørgsmål, for så vidt angår anvendelsen af midlerne i de forskellige selskaber i Pilz-koncernen.
- (8) På grundlag af de dokumenter, der nu foreligger, aftegner der sig følgende sagsforløb:

2.1. Formålet med støtteforanstaltningerne

- (9) Støtteforanstaltningerne tog sigte på etablering af en fabrik til produktion af cd'er, cd-holdere og tilhører i Albrechts i Thüringen, et område der er støtteberettiget i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) ⁽⁴⁾.
- (10) Den 19. december 1989 underskrev VEB Kombinat Robotron med hjemsted i Dresden (i det følgende benævnt »Robotron«) og Reiner Pilz som direktør for Pilz-koncernen med hjemsted i Kranzberg i Bayern, en fælles hensigtserklæring om etablering af en fabrik til fremstilling af compact discs osv. inden for rammerne af et joint venture-selskab.
- (11) Den 20. februar 1990 blev der mellem Robotron og R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG, Kranzberg/Bayern, (i det følgende benævnt »PBK«) indgået en joint venture-aftale. I dette selskab, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG (i det følgende benævnt »joint venture-selskabet«) deltog Robotron med 2/3 og Pilz med 1/3; direktør var de facto Reiner Pilz.
- (12) Den 29. august 1990 blev der mellem joint venture-selskabet som ordregiver og Pilz GmbH & Co. Construction KG som hovedordretager indgået en aftale om etablering af en ny nøglefærdig fabrik med produktionsanlæg til en samlet pris af 235 525 000 DEM.
- (13) Efter THA's afvikling i 1992 af Robotron AG som Robotrons successor overtog PBK også dennes andele i joint venture-selskabet.
- (14) Samtidig med at selskabets hjemsted blev flyttet til Albrechts, Thüringen, stiftedes med virkning den 24. november 1992 PA som datterselskab af Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG, Kranzberg, som forinden havde fået overdraget PBK's andele. Formålet med dette selskab var at drive den i mellemtiden oprettede fabrik til fremstilling af cd'er. Selskabet blev fra starten integreret i Pilz-koncernens centrale cash management.

⁽⁴⁾ N 464/93; N 613/96, gyldig til ultimo 1999.

- (15) Selskabet kom dernæst ud i store vanskeligheder, således at produktionen flere gange måtte standses og startes op på ny. Derudover nåede de tyske myndigheder frem til den erkendelse, at der var blevet manipuleret med Pilz' beskrivelser af udgifterne til etablering af fabrikken. Derefter blev de kontraktmæssige bindinger til Pilz-koncernen ophævet i marts 1994.
- (16) Den 25. juli 1995 blev der indledt en insolvensprocedure mod samtlige Pilz-koncernens indenlandske selskaber. Pilz-koncernen beskæftigede efter Kommissionens oplysninger ca. 650 medarbejdere inden konkursen, heraf 300 i Albrechts. Kommissionen har ikke fået forelagt balancetal, resultatopgørelser osv. Reiner Pilz er i mellemtiden blevet idømt en langvarig frihedsstraf på grund af svigagtig konkurs og andre strafbare forhold. Der er rejst tiltale i yderligere tilfælde af svig i forbindelse med støtte.
- (17) I en saneringsaftale af 7. marts 1994 overtog Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft — TIB — 98 % og Thüringer Aufbaubank — TAB — 2 % af andelene i PA til en værdi af 33 mio. DEM med tilbagevirkende kraft til den 1. januar 1994. Dette selskab drev fra oktober 1994 virksomhed under navnet CDA Compact Disc Albrechts GmbH (i det følgende benævnt »CD Albrechts«).
- (18) Trods de nye ejeres bestræbelser på at konsolidere driften slog forsøget på at privatisere selskabet fejl. Pr. 1. januar 1998 overtog MediaTec Datenträger GmbH (MTDA), der et 100 %-ejet datterselskab af TIB etableret i 1996, anlægs- og omsætningsaktiverne, den tekniske knowhow og de operative aktiviteter i CD Albrechts. Samtidig blev CD Albrechts omdøbt til LCA Logistik Center Albrechts GmbH (LCA), og MTDA omdøbt til CDA Datenträger Albrechts GmbH (CDA). Dette selskab er ikke længere primært aktiv på markedet for musik-cd'er og tilbehør, men beskæftiger sig nu med produktion af højpræstationsdatabærere, navnlig Cd-rommer (CD-R) samt DVD'er.
- (19) LCA ejer fortsat den for driften nødvendige grund, bygninger, tekniske infrastruktur samt logistikudstyr. Der er indgået en samarbejdsaftale mellem LCA og CDA, som dels indeholder en forpagtningsaftale med en årlig forpagtningsafgift på 800 000 DEM, og dels af en serviceaftale på ca. 3 mio. DEM om året, der afhænger af omsætningen.

2.2. Investeringsernes omfang

- (20) De samlede investeringsomkostninger til oprettelse af cd-fabrikken i Albrechts skulle i første omgang andrage 243,025 mio. DEM, inklusive de nødvendige udviklingsomkostninger på 7,5 mio. DEM.
- (21) Den samlede finansiering påtænkte oprindeligt fordelt på følgende måde:

(mio. DEM)	
Midlernes oprindelse	Beløb
Egenkapital i R.E. Pilz & Co. KG	11
Investeringspræmie	17
Støtteordningen »Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur (GA)«	55,895
Investeringsstilskud til arbejdspladser af højere kvalitet	0,55
Banklån	158,58
I alt	243,025

- (22) Med tillægsaftale af 26. maj 1992 indgik joint venture-partnerne aftale om udvidelse af kapaciteten til fremstilling af cd'er og cd-holdere. Til det formål blev der afsat et samlet beløb på 39 mio. DEM til dækning af samtlige leverancer og ydelser.
- (23) Tillægsaftalen skulle finansieres således:

(mio. DEM)	
Midlernes oprindelse	Beløb
Egne midler	—
Investeringspræmie	4,134
Investeringspræmie (GA)	7,56
Øvrig fremmedkapital	27,306
I alt	39

- (24) De samlede investeringer beløb sig således til 282,025 mio. DEM.

2.3. Offentlige støtteforanstaltninger i etableringsfasen (1991-1992)

- (25) I 1992 ydede THA en 100 %-opfyldelsesgaranti på 190 mio. DEM, som dækkede hovedparten af lånene til Robotron AG og joint venture-selskabet. THA overtog denne garanti med 120 mio. DEM. Der blev i saneringsaftalen af 7. marts 1994 dernæst givet afkald på disse 120 mio. DEM.
- (26) PA har frem til den 31. december 1993 af delstaten Thüringen modtaget investeringsstilskud på grundlag af det 20. og 21. rammeprogram i ordningen »Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur« på i alt 63,45 mio. DEM.
- (27) Disse tilskud kom via den fælles cash management-ordning indirekte hele Pilz-koncernen til gode.
- (28) Dette beløb er sammensat af et tilskud til etableringsinvesteringer af 24. juli 1991 på 55,895 mio. DEM samt et tilskud til udvidelsesinvesteringer på 7,56 mio. DEM på grundlag af den i stk. 22 nævnte tillægsaftale af 26. maj 1992.
- (29) Delstaten Bayern deltog på sin side via Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung (LfA) i finansieringen af det samlede projekt med en investeringspræmie på 7 834 504 DEM for 1991 og på 11 591 904 DEM for 1992, dvs. i alt 19 426 408 DEM.

- (30) Eftersom regionalstøtten var så høj, blev lånet fra konsortiet af banker på 65,85 mio. DEM i sidste instans kun ydet for 54,7 mio. DEM. Til gengæld ydede LfA i stedet for de oprindeligt planlagte 80 % nu en opfyldelsesgaranti på 100 % af dette beløb.
- (31) I marts 1994 honorerede LfA for første gang garantien med et beløb på 3 mio. DEM. Dernæst gav den afkald på det krav på 3 mio. DEM, som derved efter loven overgik til den. En anden og sidste gang måtte LfA i juli 1995 honorere hele lånet som følge af PBK's insolvens og blev derefter gennem subrogation PBK's kreditor.
- (32) Således udgjorde de offentlige støtteforanstaltninger i forbindelse med oprettelsen af cd-fabrikken oprindeligt 330,57 mio. DEM.

	Foranstaltning	Beløb (mio. DEM)	Modtager	Ydet af	Tidspunkt	Retsgrundlag
1	100 %-opfyldelsesgaranti, oprindeligt 80 %-garanti på 52,72 mio. DEM	54,7	PBK	LfA	1991	Delstaten Bayerns lånegarantiordning »Gesetz über die Übernahme von Staatsbürgschaften und Garantien des Freistaates Bayern«
2	Investeringsstilskud og -præmier	19,42	Joint venture	LfA	1991-1992	Ordningen »Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur«, lov om investeringspræmier »Investitionszulagegesetz«
3	Afkald	3,0	PBK	LfA	1994	Intet
4	100 %-garanti	190,0	Robotron AG, joint venture	THA	1991	THA-ordning
5	Investeringsstilskud og -præmier	63,45	Joint venture, fra 24.11.1992 PA	Thüringen	1991 til 1993	Ordningen »Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur«, lov om investeringspræmier »Investitionszulagegesetz«
I alt		330,57				

2.4. Støtteforanstaltninger i forbindelse med virksomhedens omstrukturering (fra 1993 indtil i dag)

- (33) Allerede i oktober 1993 ydede TAB PA et rentebærende lån på 25 mio. DEM til afhjælpning af likviditetsvanskeligheder samt et lån i marts 1994 på 20 mio. DEM til tilbagebetaling af det lån, som THA havde stillet garanti for. Begge lån blev efter de tyske myndigheders oplysninger overtaget direkte af Pilz, Kranzberg, via det fælles cash management mellem PA og Pilz-koncernen. Selv efter omfattende undersøgelser gennemført af de tyske påtalemyndigheder er de underliggende bogførsler fortsat ikke helt gennemskuelige.
- (34) I forbindelse med TIB/TAB's overtagelse af virksomheden i marts 1994 betalte disse i alt 15 mio. DEM. Heraf betalte TIB 3 mio. DEM til PBK som købspris for sine andele. Yderligere 12 mio. DEM blev ydet som kapitalindskud i PA.
- (35) Andelene i PA til en værdi af 33 mio. DEM blev erhvervet af Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft — TIB — (98 %) og Thüringer Aufbaubank — TAB — (2 %) med tilbagevirkende kraft pr. 1. januar 1994. I april 1994 ydede TIB selskabet et yderligere likviditetslån på 3,5 mio. DEM.
- (36) Ved aftale af 8. marts 1994 ydede delstaten Bayern via LfA selskabet et lån på 2 mio. DEM og i december 1994 yderligere et lån på 7 mio. DEM.
- (37) I juni 1994 ydede LfA Pilz-koncernen et yderligere driftslån på 15 mio. DEM. Dette lån var tænkt som en midlertidig foranstaltning, indtil der blev fundet en investor, der var rede til at købe joint venture-selskabet.

- (38) Derudover stillede TAB i oktober 1994 et likviditetslån på 15 mio. DEM til rådighed for PA, der i mellemtiden havde skiftet navn til CD Albrechts. Dette lån blev ganske vist udbetalt til CD Albrechts, men kom imidlertid kun indirekte den samlede Pilz-koncern til gode via det fælles cash management.
- (39) Ifølge Kommissionens oplysninger modtog selskabet yderligere finansiel bistand i januar 1995, da TAB ydede det et lån på 9,5 mio. DEM.

Oversigt over støtteforanstaltningerne i forbindelse med selskabets omstrukturering:

	Foranstaltning	Beløb mio. DEM	Modtager	Ydet af	Tidspunkt	Retsgrundlag
1	Lån	25,0	PA	TAB	oktober 1993	Intet
2	Lån	20,0	PA	TAB	marts 1994	Intet
3	Købspris	3,0	PBK	TIB	marts 1994	Intet
4	Kapitalindskud	12,0	PA	TIB	marts 1994	Intet
5	Selskabsdeltagelse	33,0	PA	TIB (98 %), TAB (2 %)	marts 1994	Intet
6	Lån	2,0	PA	LfA	marts 1994	Intet
7	Parthaverlån	3,5	PA	TIB	april 1994	Intet
8	Lån	15,0	Pilz-koncern	LfA	juni 1994	Intet
9	Lån	15,0	CD Albrechts	TAB	oktober 1994	Intet
10	Lån	7,0	CD Albrechts	LfA	december 1994	Intet
11	Lån	9,5	CD Albrechts	TAB	januar 1995	Intet
12	Renter	21,3			siden ultimo 1993	
I alt		166,3				

- (40) Ifølge de tyske myndigheders oplysninger førte disse betalinger til betydelige rentefordele svarende til mindst 21,3 mio. DEM fra ultimo 1993 frem til 1998.
- (41) Ved aftale af 7. november 1995 erhvervede TAB samtlige LfA's fordringer mod selskabet på i alt 50,4 mio. DEM mod at betale 15 mio. DEM. TAB har på sin side over for CD Albrechts givet afkald på 44,4 mio. DEM, hvilket er det beløb, der overstiger bankens udgifter til erhvervelsen.
- (42) Såfremt disse oplysninger er fuldstændige, er der fra 1991 til i dag brugt mindst 556,27 mio. DEM i støttemidler i forbindelse med stiftelsen af joint venture-selskabet, oprettelsen, driften og omstruktureringen af cd-fabrikken i Albrechts ⁽⁵⁾.

2.5. MTDAs overtagelse af anlægs- og omsætningsformuen

- (43) I dette beløb medgår ikke de finansielle transaktioner, som MTDa har gennemført i forbindelse med overtagelsen af CD Albrechts' anlægsformue og operative aktiviteter. MTDAs overtagelse af væsentlige dele af CD Albrechts' aktiviteter, samtidig med navneforandringen til CDA, fandt efter de tyske myndigheders oplysninger sted i form af et markedskonformt assetkøb. Prisen for overtagelsen af anlægsaktiverne blev i en erklæring vedrørende markedsværdien anslået til 12,2 mio. DEM. Omsætningsformuen blev pr. ultimo 1997 ansat til 23,1 mio. DEM. Købsprisen på i alt 35,3 mio. DEM blev præsteret i form af en overtagelse af forpligtelser ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ 330,55 mio. DEM stiftelsesfase + 166,3 mio. DEM omstrukturering + 15 mio. DEM fordringserhvervelse TAB/LfA + 44,4 mio. DEM fordringsafkald TAB = 556,27 mio. DEM.

⁽⁶⁾ Leverandørforpligtelser på 9,9 mio. DEM, TAB-lån på 25,4 mio. DEM.

2.6. Bidrag fra konsortiet af private banker

- (44) Ud over de ovennævnte lån gav konsortiet af private banker i 1994 afkald på krav til et beløb af 12 mio. DEM. Endvidere har bankkonsortiet ifølge den tyske regering uden offentlig bistand ydet Pilz-koncernen et nyt lån på 8 mio. DEM.

3. KOMMISSIONENS BESLUTNING OM AT INDLEDE PROCEDUREN I HENHOLD TIL EF-TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2

- (45) Kommissionen gav i sin beslutning om at indlede proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, udtryk for tvivl om, hvorvidt de støtteforanstaltninger, der ikke blev anmeldt og uretmæssigt blev udbetalt inden Kommissionens beslutning, er forenelige med fællesmarkedet.
- (46) Den nærede alvorlig tvivl om, hvorvidt ydelsen af investeringstilskud, som er begrundet i støtteplanen »Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur«, samt investeringspræmier er i overensstemmelse med de forskellige horisontale EF-rammebestemmelser for regional statsstøtte til virksomheder, idet støtteforanstaltningerne navnlig havde til formål at udligne tab, og ikke bidrog til at skabe arbejdspladser til fremme af den økonomiske udvikling i regionen.
- (47) For så vidt støtten efter de tyske myndigheders oplysninger var blevet ydet på grundlag af det godkendte program »Gesetz über die Übernahme von Staatsbürgschaften und Garantien des Freistaates Bayern«, nærede Kommissionen alvorlig tvivl om, hvorvidt forudsætningerne for og retningslinjerne i denne støtteordning rent faktisk var blevet overholdt.
- (48) Endvidere nærede Kommissionen tvivl om, hvorvidt den gennem THA ydede foranstaltning lå i forlængelse af Kommissionens beslutninger fra 1991 og 1992 om THA's aktiviteter ⁽⁷⁾, idet stiftelsen af et joint venture-selskab med det formål at oprette et nyt produktionssted ikke kunne anses for at være en typisk privatiseringsforanstaltning.
- (49) I øvrigt forelå der efter Kommissionens opfattelse på grundlag af de tyske påtalemyndigheders undersøgelser grund til at antage, at støttemodtageren havde misbrugt støtten.
- (50) For så vidt på grundlag af de foreliggende oplysninger den i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hjemlede undtagelse for »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod de fælles interesser« og under anvendelse af Fællesskabets »Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder« ⁽⁸⁾ er blevet undersøgt, stillede Kommissionen sig tvivlende over for, om lånene og garantiene opfylder kriterierne for redningsstøtte.
- (51) Kommissionen har i den forbindelse ikke fået forelagt nogen oplysninger overhovedet om, at der nogensinde har eksisteret en omstruktureringsplan til sikring af, at virksomhedens rentabilitet kan genoprettes på længere sigt. Desuden var det Kommissionens opfattelse, at støtten ikke var begrænset til et absolut minimum, og at princippet om, at støtten skal være en engangsforanstaltning, ikke blev overholdt. Derfor kunne kriterierne for godkendelse som omstrukturingsstøtte heller ikke anses for at være opfyldt.
- (52) I øvrigt har Kommissionen påtalt mangelen på oplysninger, som kunne have gjort det muligt for den dels at undersøge, om støtteforanstaltningerne til joint venture-selskabet, og dels eventuelt ydet støtte i forbindelse med oprettelsen af MTDA, det nuværende CDA, var forenelige med EF-traktatens artikel 87. Derfor pålagde den de tyske myndigheder at fremlægge alle relevante dokumenter, oplysninger og data, der er nødvendige for, at den kan vurdere, om støtten er forenelig med fællesmarkedet ⁽⁹⁾.

3.1. Udtalelse fra CDA

- (53) CDA anmoder med sin forsinkede udtalelse om at få ret til at blive hørt som part i den formelle undersøgelsesprocedure og modsætter sig i det væsentlige at blive inddraget i proceduren.

⁽⁷⁾ 1. og 2. Treuhandregelung: NN 108/91 og E 15/92.

⁽⁸⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

⁽⁹⁾ Se Domstolens dom i sag C-301/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 307, bekræftet ved Domstolens dom i forenede sager C-324/90 og C-342/90, Tyskland og Pleuger Worthington mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 1173.

- (54) Selskabet fremfører, at det hverken er modtager af eller nyder godt af nogen form for støtte, der er omfattet af den foreliggende procedure. Ifølge selskabet er det blevet stiftet som et af LCA uafhængigt og selvstændigt 100 % ejet datterselskab af TIB inden for rammerne af et markedsøkonomisk funderet engagement med TIB og opererer som sådant på markedet.
- (55) I forbindelse med overtagelsen af aktiverne fra det nuværende LCA var det ikke blevet favoriseret gennem statsstøtte. Betalingen af de af selskabet erhvervede anlægs- og omsætningsaktiver i LCA skete på grundlag af en markedsværdi svarende til prisen i handel ogandel.
- (56) Ej heller det forhold, at CDA drev sin virksomhed på en ejendom, der står på en grund tilhørende LCA, begrundede nogen form for støtte. CDA tilvejebragte for logistikydelser og for udnyttelsen af ejendommen en markedsrelateret modydelse til LCA.

3.2. Udtalelse fra Tyskland

- (57) De tyske myndigheder argumenterede i deres udtalelse til meddelelsen om indledning af proceduren, at oprettelsen af fabrikken i Albrechts ikke skulle betragtes som en nyetablering, men som en etablering på fundamentet af Robotron AG med optagelse af en væsentlig partner. Det var formålet med projektet at bringe Robotron på højde med den aktuelle edb-teknologi. At dette var sket inden for et juridisk selvstændigt selskab og i form af et joint venture-selskab, ændrede ikke noget ved, at det skulle ses i sammenhæng med THA's afviklingsopgave.
- (58) Endvidere konstaterer de tyske myndigheder sammenfattende, at stiftelsen af joint venture-selskabet med den underliggende hovedleverandøraftale netop tjente det formål at redde Pilz-koncernen, der senest fra 1989 var kommet i »uføre«, fra en truende konkurs. Frem til december 1994 kom de ydelser, der rent juridisk blev erlagt til virksomheden i Albrechts, økonomisk indirekte Pilz-koncernen i Kranzberg til gode via det fælles cash management-system. I 1991 og 1992 har indtægterne af oprettelsen af fabrikken i Albrechts mere end opvejet driftstabene i Pilz-koncernen. Der måtte som følge af manipulationer fra ejeren Pilz' side med værdiansættelsen af anlægsaktiverne i årsregnskabet for 1993 hensættes 108 mio. DEM på anlægsaktiverne. Der måtte i årsregnskabet for 1994 foretages en hensættelse på 40 mio. DEM til dækning af fordringer mod Pilz-koncernen, som i betragtning af dennes økonomiske situation måtte anses for uerholdelige. De midler, der i 1993 og 1994 blev udbetalt som driftskreditter, er gået til Pilz i Kranzberg via den centrale cash management.
- (59) De tyske myndigheder er af den opfattelse, at en endelig negativ beslutning koblet sammen med et påbud om tilbagebetalingskrav hverken er lovhjemlet eller nødvendig. Artikel 14, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 659/1999 forbyder et krav om tilbagebetaling af støtte, hvis det vil være i modstrid med et generelt princip i fællesskabslovgivningen. Til de generelle principper i fællesskabslovgivningen hører også princippet om forholdsmæssighed.
- (60) Her er der ifølge de tyske myndigheder tale om et atypisk tilfælde, der ikke udtrykkeligt er reguleret af Fællesskabets rammebestemmelser, som begrænser Kommissionen i udøvelsen af dens skønsbeføjelse. Det nuværende LCA er som CD Albrechts' successor på ingen måde i en begunstiget situation, der kan sammenlignes med en støttemodtager, og derfor påvirkes konkurrenternes aktiviteter ikke negativt. En negativ beslutning vil således ikke have nogen konkurrencebegrænsende virkning.

3.3. Undersøgelser af omfanget af den forkerte anvendelse af midlerne

- (61) Som det fremgår af de tyske myndigheders oplysninger, vidste disse allerede senest fra marts 1994, at midlerne var blevet anvendt forkert i et massivt omfang. Trods adskillige henvendelser fra Kommissionen havde de tyske myndigheder ikke fremlagt fuldstændige og aktuelle oplysninger om Pilz' anvendelse af støtten og opbygningen af Pilz-koncernens cash-concentration-system. Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, måtte i mangel af bedre basere sig på foreløbige og ufuldstændige udtalelser.

- (62) Med udgangspunkt i den antagelse, at alle offentligt garanterede lån ydet frem til oktober 1994, samt de på grundlag af det godkendte program »Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur« ydede investeringstilskud og væsentlige dele af investeringspræmien er betalt via cash-concentration-systemet, kommer Kommissionen til den konklusion, at støtten i tidens løb er blevet blandet sammen med andre midler, navnlig lån fra de finansierende banker eller af egne midler, i et sådant omfang at de stort set ikke længere kan kategoriseres.

3.4. Undersøgelser af anvendelsen af de forkert anvendte midler

- (63) En opklaring af spørgsmålet om, hvad de forkert anvendte midler var blevet givet ud til, stødte på overordentligt store vanskeligheder. På trods af omfattende efterforskninger fra de tyske påtalemyndigheders side og med henblik på gennemførelsen af retlige krav både fra de tyske myndigheder og det nuværende LCA, der også er gjort gældende over for Pilz og dennes sønner, har en nøjagtig henførsel til visse finansielle transaktioner inden for Pilz-koncernen hidtil ikke været mulig.
- (64) Så vidt Kommissionen kan vurdere, foregår anvendelsen af midlerne og opbygningen af cash-concentration-systemet nu som følger:
- (65) De offentligt garanterede lån, der er omfattet af den formelle undersøgelsesprocedure, kom lige fra starten hverken LCA eller dets forgænger CD Albrechts til nytte. Lånene blev tværtimod udbetalt i trancher af »Albrechts-konsortiet« direkte til aftalens hovedmodtager, Pilz GmbH & Co. Construction KG, via oprettelsen af cd-fabrikken.
- (66) Udbetalingen af midlerne blev forestået af et revisionsfirma på grundlag af en såkaldt middelanvendelseskontrol. Dette firma havde til opgave inden frigivelsen af lånemidlerne at bekræfte over for de finansierende banker, at Pilz GmbH & Co. Construction KG havde afregnet tilsvarende ydelser enten gennem sig selv, gennem tilknyttede selskaber eller fremmede virksomheder.
- (67) Dette selskab anvendte en mindre del af midlerne til betaling af fordringer. Men langt størstedelen af pengene kom Pilz-koncernen til gode. Samtidig blev der bl.a. fremlagt adskillige regninger for maskiner og anlæg og andre ydelser, der ikke var bestemt til cd-fabrikken og ej heller blev leveret til fabrikken eller monteret i den.
- (68) I denne forbindelse blev det under en ekstraordinær revision foretaget af revisionsselskabet C & L Treuarbeit Deutsche Revision opdaget, at der havde fundet manipulationer sted; Treuarbeit gennemgik investeringen efter TIB's og TAB's overtagelse af det økonomiske ansvar efter Tysklands oplysninger med følgende resultat:
- (69) Det aftalte indskud på 11 mio. DEM er ikke indbetalt gennem PBK. Derudover hæfter PBK for at have foretaget et værdiløst indskud i apportstiftelsen.
- (70) Varer og tjenester i forbindelse med oprettelsen af fabrikken blev kanaliseret via PA til ekstreme overpriser og betalt til hovedleverandøren. Derved opstod der i PA's anlægsformue forpligtelser, som oversteg de faktiske anlægsaktiver væsentligt. Der blev dernæst i saneringsaftalen af 7. marts 1994 givet delvist afkald på disse forpligtelser.
- (71) Driftslånene på 25 mio. DEM i oktober 1993 og 20 mio. DEM i marts 1994 blev via det fælles cash management mellem PA og Pilz-koncernen modtaget direkte af sidstnævnte.
- (72) De 15 mio. DEM fra strukturaftalen fra september/oktober 1994 blev ganske vist overført til PA, men tjente kun det formål at tilvejebringe ydelser for Pilz-koncernen, som denne ikke havde betalt for, således at det også her udelukkende var Pilz-koncernen, der blev tilgodeset.
- (73) Det var alene lånet fra december 1994 på 7,0 mio. DEM, der tjente til støtte af PA.

- (74) TAB's udligning af forpligtelserne over for LfA i oktober 1995 på 15 mio. DEM samt afkaldet på de 44,4 mio. DEM tjente det formål at føre forpligtelserne tilbage til en størrelse, der nogenlunde svarede til den eksisterende værdi.
- (75) Af de nævnte grunde er en vurdering af støttens andel af forpligtelserne i de respektive selskaber kun mulig ved hjælp af hypotetiske overvejelser. Der kan imidlertid ikke føres noget endegyldigt bevis for, at der for visse beløbs vedkommende må være tale om støtte.

3.5. Foranstaltninger fra de tyske myndigheders side med henblik på krav om tilbagebetaling af forkert anvendte midler

- (76) Den forkert anvendte støtte har form af statsgaranterede lån samt investeringstilskud og -præmier og er kanaliseret til Pilz-koncernen. De otte indenlandske Pilz-selskaber er under konkursbehandling; i disse selskaber var der ingen formue til fordeling.
- (77) Det nuværende LCA, CD Albrechts successor, havde anmeldt fordringer på i alt 193 mio. DEM, inklusive renter, i konkursboet efter disse selskaber. Af de anmeldte fordringer anerkendte kurator straks et delbeløb på 40 443 811,82 DEM, da der allerede var bogført fordringer i denne størrelsesorden i Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG's bøger (PA's moderselskab). De øvrige krav indfries efter konkursbehandlingen på basis af kravene for simple kreditorer. Kurator har imidlertid allerede nu tilkendegivet, at der hverken findes finansielle midler eller omsættelige aktiver; disse anmeldte fordringer må således efter al sandsynlighed anses for at være uerholdelige.
- (78) Ved afgørelse af 27. juli 1995 har Thüringen krævet tilbagebetaling fra CD Albrechts af investeringstilskud på basis af Gemeinschaftsaufgabe⁽¹⁰⁾ (GA) på 32 448 240 DEM. Denne afgørelse om delvis tilbagekaldelse og betaling er blevet uangribelig. Eftersom investeringstilskuddene ikke økonomisk kom selskabet i Albrechts til nytte, men derimod Pilz-koncernen henholdsvis familien Pilz personligt, er der ikke gjort krav gældende over for CD Albrechts. Alligevel måtte det nødvendigvis være dette selskab, der skulle være modtageren af tilbagebetalingspåbuddet; kun på denne måde kunne fordringen stiftes og hr. Pilz kræves for denne fordring, idet han også hæftede med sin private formue for disse forpligtelser⁽¹¹⁾.
- (79) Investeringspræmien for 1992 blev krævet tilbagebetalt med 6 137 404 DEM, plus renter på 2 148 090 DEM [...] (*)
- (80) I alt fire års omfattende undersøgelser hos Forbundskriminalregistret (Bundeskriminalamt) har ført til, at der er blevet rejst tiltale for bedrageri med støttemidler i forbindelse med misbruget af GA-tilskuddene⁽¹²⁾. Der er i yderligere et søgsmål i forbindelse med ydelse af investeringspræmie⁽¹³⁾ ligeledes indledt en straffesag.
- (81) I forbindelse med yderligere et søgsmål ved Landgericht Landshut (Bayern) blev Reiner Pilz idømt frihedsstraf på i alt seks år for bedrageri i 28 tilfælde samt for mandatsvig. Anken mod denne retsafgørelse blev afvist ved Forbundsdomstolens (Bundesgerichtshof) dom af 14. september 1999; dermed blev dommen retskraftig.

4. VURDERING

- (82) Tysklands støtte til joint venture-selskabet og dets successorer blev betalt af statsmidler. Den fordrejer konkurrencevilkårene i fællesmarkedet, idet den sætter det støttemodtagende selskab i stand til at finansiere driftsinvesteringer overvejende eller fuldstændigt af statsmidler. Da samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes gennem denne begunstigelse, er foranstaltningerne omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

⁽¹⁰⁾ 26. rammeprogram »Gemeinschaftsaufgabe«: N 123/97.

⁽¹¹⁾ Ud over kravene i konkurssagen har Thüringen desuden anlagt tre civile søgsmål med krav om skadeserstatning: Thüringen./ Reiner E. Pilz, ankesag ved OLG München, 21 U 3653/97
Thüringen./ Pilz m.fl., revisionsanke til Bundesgerichtshof, IX ZR 247/98 samt
Thüringen./ Reiner E. Pilz, sag anlagt ved Landgericht München, 9 O 18336/98.

(*) Forretningshemmelighed.

⁽¹²⁾ Landgericht Mühlhausen, 350 Js 41163/95.

⁽¹³⁾ Statsadvokaturen i Mühlhausen, 30 Js 55107/96.

- (83) Støtten fra Thüringen, Bayern og THA blev i modstrid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, for størstedelens vedkommende ydet inden anmeldelsen hos Kommissionen og for den samlede støttes vedkommende inden Kommissionens beslutning. Støtten må derfor anses for at være ulovlig.
- (84) Derfor må denne støtte, for så vidt den ikke kan baseres på en af Kommissionen godkendt støtteordning, vurderes i henhold til de almindelige regler for statsstøtte som ad hoc-støtte, og det må fastslås, om og i givet fald hvilke undtagelsesbestemmelser i EF-traktaten der vil kunne komme til anvendelse.
- (85) Investeringsstilskuddene til anlægsinvesteringer i virksomheder, der ydes inden for rammerne af »Gemeinschaftsaufgabe«-ordningen i de tyske områder, der er støtteberettiget, samt de skattemæssige investeringspræmier udgør statsstøtte med regionalt sigte i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og EØS-traktatens artikel 61, stk. 1. Regionalstøtte er forbeholdt områder, som har særlige behov og er specifikt målrettet udviklingen af disse områder gennem investeringsfremme samt etablering af nye virksomheder og skabelse af arbejdspladser inden for rammerne af en langfristet, bæredygtig udvikling.
- (86) Den tvivl, som Kommissionen giver udtryk for i sin indledning af proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, om anvendelse af investeringspræmierne i overensstemmelse med den af Kommissionen godkendte støtteordning, har stort set vist sig at holde stik.

4.1. Foranstaltninger fra delstaten Thüringens side

- (87) De tyske påtalemyndigheders efterforskning har vist, at der har fundet en udveksling af varer og tjenester sted internt i koncernen i størrelsesorden 109 mio. DEM. Dermed behøvede hele investeringsprojektet ikke at have modtaget støtte, idet forbuddet mod støtte af investeringsgoder inden for tilknyttede selskaber er blevet overtrådt. Derfor er dette investeringstilskud på 63,45 mio. DEM, der uretmæssigt blev ydet på grundlag af støtteplanen »Gemeinschaftsaufgabe« og lov om investeringspræmier (Investitionszulagengesetz) for 1991 og 1992, ikke i overensstemmelse med programmet og kan derfor ikke anses for at være omfattet.
- (88) Den regionalstøtte, som Pilz-koncernen har modtaget via cash-concentration-systemet fra delstaten Thüringen på i alt 63,45 mio. DEM, kan følgelig ikke karakteriseres som støtte, der er forenelig og skal derfor kræves tilbagebetalt. Efter den af delstaten Thüringens erhvervsministerium gennemførte undersøgelse af dokumentationen for anvendelsen blev CD Albrechts den 27. juli 1995 alene dømt til at tilbagebetale 32,5 mio. DEM. Der refterer derfor 30,95 mio. DEM at betale.

4.2. Foranstaltninger fra delstaten Bayerns side (LfA)

- (89) De tyske myndigheder har trods Kommissionens påbud om at tilvejebringe oplysninger i forbindelse med indledningen af hovedundersøgelingsproceduren undladt at fremsende tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til, at den af Bayern ydede statsgaranti på 54,7 mio. DEM har kunnet vurderes i lyset af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og til at bortvejre Kommissionens tvivl om lovligheden af omdannelsen til en 100 %-opfyldelsesgaranti og udvidelsen af garantirammen fra 52,72 mio. DEM til 54,7 mio. DEM.
- (90) Overtagelsen af garantien havde hjemmel i den af Kommissionen godkendte ordning »Richtlinie für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft«⁽¹⁴⁾. I henhold hertil stilles der garanti for lån til finansiering af investeringer, navnlig oprettelse, udvidelse, omstilling, modernisering eller rationalisering af virksomheder, som også kan være beliggende uden for Bayern, såfremt delstaten har en særlig interesse heri. Ansøgeren skal i et passende omfang deltage i finansieringen af projektet med egne midler, og ved afdækningen af den samlede finansiering af projektet skal det sandsynliggøres, at det lån, der omfattes af garantien, forrentes og afdrages rettidigt.

⁽¹⁴⁾ Delstaten Bayerns finansministeriums bekendtgørelse af 7.8.1973, nr. L 6511-1/7-43358.

- (91) Nævnte foranstaltning tjente imidlertid åbenbart i det væsentlige hverken til finansiering af den til grund for støtteanmodningen liggende investering, ej heller har investor i et passende omfang deltaget med egne midler i finansieringsomkostningerne.
- (92) Hertil kommer, at de tyske myndigheders redegørelser for anvendelsen af disse offentligt sikrede lån, der som nævnt i det væsentlige udelukkende kom selskaberne i Pilz-koncernen til gode, kunne tyde på, at der foreligger et misbrug af støttemidlerne.
- (93) Deraf kan udledes, at denne støtte ikke er kommet investeringsprojektet, nemlig oprettelsen af en cd-fabrik, til gode, men tværtimod tjente til at holde hele Pilz-koncernen i live, og derfor er blevet anvendt i modstrid med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 88, stk. 2. I overensstemmelse hermed er denne støtte ikke forenelig med bestemmelserne i EF-traktaten, hvorefter den skal ophæves og kræves tilbage via de tyske myndigheder.
- (94) Dette gælder også for de i alt 19,42 mio. DEM, der er blevet udbetalt på grundlag af loven om investeringspræmier (Investitionszulagengesetz) og bestemmelserne om GA-midler.
- (95) De tyske myndigheder har meddelt Kommissionen, at de har indledt de efter tysk ret krævede skridt til krav om tilbagebetaling af støtte inden for rammerne af konkursbehandlingen af Pilz-koncernen.
- (96) Også afkaldet i denne forbindelse på tilbagebetaling af et lån på 3 mio. DEM må betragtes som uforenelig støtte, der skal tilbagebetales, idet den blev foretaget uden retshjemmel.

4.3. Foranstaltninger fra THA's side

- (97) Kommissionen har i sin beslutning om at indlede proceduren udtrykt betænkeligheder ved, at garantien fra THA på 190 mio. DEM, som blev overtaget med 120 mio. DEM, eventuelt ikke kunne ydes på grundlag af de af Kommissionen godkendte støtteordninger for THA-foranstaltningerne ⁽¹⁵⁾. Disse ordninger var principielt rettet mod typiske foranstaltninger fra THA til privatisering af THA-virksomheder.
- (98) Denne tvivl blev yderligere forstærket under proceduren først og fremmest i kraft af udtalelsen fra den daværende af THA valgte bestyrelsesformand for Robotron AG, Henzler, til de tyske retsinstanser. Ifølge ham havde det lige fra begyndelsen været hans hensigt at afvikle Robotron, dvs. splitte selskabet op i små virksomheder og så privatisere dem. En investering i denne størrelsesorden havde ikke passet ind i denne opgave. Robotron AG havde været nødsaget til at optage lån på over 20 mio. DEM for at kunne indbetale de egne midler, hvilket var i modstrid med forretningsmæssige principper. Som hovedaktionær havde han ikke taget Robotrons kompetence på cd-markedet for givet. Derfor havde Robotron kun indgået aftalerne med det forbehold, at Pilz tilbagekøbte Robotrons andele, når fabrikken stod færdig, til den nominelle værdi, inklusive påløbne bankrenter.
- (99) Garantien fra THA er derfor med 190 mio. DEM ikke forenelig med Fællesskabets konkurrence-regler. Af disse 190 mio. DEM er det imidlertid kun den overtagne garanti på 120 mio. DEM, der skal kræves tilbagebetalt, idet det kun er dette beløb, der er kommet til udbetaling.

4.4. Foranstaltningerne i forbindelse med virksomhedens omstrukturering

- (100) Foranstaltningerne omfatter TAB's erhvervelse af LfA's fordringer i virksomheden på 50,4 mio. DEM mod betaling af 15 mio. DEM den 7. november 1995 og det efterfølgende afkald til et beløb af i alt 44,4 mio. DEM.
- (101) Denne gældsrestrukturering kan ikke anses at udgøre statsstøtte. Fordringerne er opstået på et tidspunkt, hvor virksomheden var i privat eje. De er på dette tidspunkt opstået gennem den forkerte anvendelse af midlerne inden for cash-concentration-systemet i Pilz-koncernen. Da virksomheden dernæst blev erhvervet af TIB/TAB, gav kurator på grundlag af dette sagsforhold afkald på indløsning af gælden. På dette tidspunkt stod det allerede klart, at disse fordringer måtte anses for at være uerholdelige og i økonomisk henseende værdiløse. Gennem fordringsafkaldet bekræftes dette forhold i en formel beslutning ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁵⁾ Statsstøttesag NN 108/91, brev af 26.9.1991, SG(91) D/17825 samt statsstøttesag E 15/92, brev af 8.12.1992, SG(92) D/17613 — ikke offentliggjort.

⁽¹⁶⁾ Se også statsstøttesag NN 152/98, brev fra Kommissionen af 22.6.1999, SG(99) D/4499.

4.4.1. MTDA's overtagelse af anlægs- og omsætningsformuen

- (102) De finansielle transaktioner i forbindelse med MTDA's overtagelse af væsentlige dele af CD Albrechts aktiviteter, samtidig med navneforandringen til CDA, fandt efter tyske myndigheders oplysninger sted i form af et markedskonformt assetkøb. Prisen for overtagelsen af anlægsaktiverne blev i en erklæring vedrørende markedsværdien anslået til 12,2 mio. DEM. Omsætningsformuen blev pr. ultimo 1997 anslået til 23,1 mio. DEM. Købsprisen på i alt 35,3 mio. DEM blev præsteret i form af en overtagelse af forpligtelser.
- (103) Kommissionen konstaterer med hensyn hertil, at MTDA's erhvervelse af de operative aktiviteter og væsentlige formueverdier i CD Albrechts ikke udgør statsstøtte. Værdiberegningen af de aktiver, der skulle overtages, skete på grundlag af flere neutrale erklæringer fra en autoriseret og registreret syns- og skønsmand. Anlægs- og omsætningsformuen blev således overført til markedsværdier. Der foreligger således ikke nogen omstændigheder, der taler for støtte.

4.4.2. Foranstaltninger til konsolidering af virksomhedens situation

- (104) For så vidt der er truffet foranstaltninger, der skal konsolidere situationen i det nuværende LCA efter overtagelsen af TIB's og TAB's økonomiske ansvar, udgør EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), eneste hjemmel for disse støtteforanstaltningers forenelighed med fællesmarkedet.
- (105) I henhold hertil kan Kommissionen godkende »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene [...], når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse« under anvendelse af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁷⁾.
- (106) Sådan omstrukturingsstøtte skal gøre den begunstigede virksomhed levedygtig igen på lang sigt. Dette kræver i første omgang en omstrukturingsplan, der sikrer, at virksomheden i længden igen bliver konkurrencedygtig og kan overleve uden statsstøtte. Uden en sådan plan udgør støtten set med Kommissionens øjne ene og alene driftsstøtte, der skal udligne tab, og som er ulovlig ⁽¹⁸⁾. Selskabets levedygtighed skal genetableres, uden at der derved opstår uacceptable og negative virkninger for konkurrencen i Fællesskabet. Omstrukturingsplanen skal derfor klart angive, med hvilke foranstaltninger rentabiliteten i virksomheden på sigt skal genetableres, således at virksomheden igen selv kan afholde alle påløbne omkostninger og opnå en mindsteforrentning af den anvendte kapital.
- (107) Da Kommissionen i sin beslutning om at indlede proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, forgæves har opfordret Tyskland til at fremlægge alle oplysninger, der er nødvendige, navnlig med hensyn til en omstrukturingsplan, må der nu træffes beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger ⁽¹⁹⁾.
- (108) De oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, giver ikke mulighed for at konkludere, at støtten er blevet ydet inden for rammerne af en bæredygtig omstrukturingsplan med konkrete driftsmæssige tiltag. Derved forhindres Kommissionen i at konstatere de positive finansielle resultater af tiltagene.
- (109) Følgelig kunne der heller ikke gøres rede for, hvorledes virksomhedens rentabilitet og levedygtighed på lang sigt kan sikres inden for en rimelig frist på grundlag af realistiske antagelser med hensyn til de fremtidige driftsbetingelser.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 8.

⁽¹⁸⁾ Se Kommissionens meddelelse i sag Iritecna (EFT C 328 af 25.11.1994, s. 2), beslutning 94/662/EF (EFT L 258 af 6.10.1994, s. 26), Domstolen, dom i forenede sager C-278/9, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4103 (præmis 67) og artikel 6, stk. 1, litra b) i GATT-subsidie-aftalen (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Se Domstolen, dom i forenede sager C 47/91 Italien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4635 og under henvisning til Domstolens dom i forenede sager C 301/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 307, bekræftet ved Domstolens dom i forenede sager C 324/90 og C 342/90, Tyskland og Pleuger Worthington mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 1173.

- (110) Derudover må det konstateres, at finansieringen af det nuværende LCA fortsat er af foreløbig karakter, idet selskabet til dato fortsat ikke er blevet privatiseret. Virksomheden finansieres ene og alene med det formål at opretholde driften.
- (111) Heraf konkluderer Kommissionen, at betingelserne i rammebestemmelserne ikke er opfyldt. Omstrukturingsstøtten på 166,3 mio. DEM kan derfor ikke godkendes og må kræves tilbagebetalt.

4.4.3. Tilbagebetaling af støtte

- (112) Med udgangspunkt i den antagelse, at en effektiv konkurrence i tilfælde af støtteforanstaltninger, der er både ulovlige og uforenelige med fællesmarkedet, bør genoprettes, bestemmes det i artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999: »I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren.« Kommissionen beslutter i overensstemmelse hermed, at Tyskland skal kræve støtten tilbagebetalt af støttemodtageren.
- (113) Set i lyset af de seneste ændringer, der er sket med hensyn til støttemodtageren, finder Kommissionen det derudover på sin plads at fastsætte størrelsen af tilbagebetalingskravet.
- (114) I overensstemmelse med Kommissionens praksis og Domstolens retspraksis skal støtten kræves tilbagebetalt af den virksomhed, der havde den faktiske fordel heraf. Er modtagervirksomheden efterfølgende blevet solgt eller blot har fået navneforandring, skal støtten kræves tilbagebetalt af køber eller alle andre personer, som på en eller anden måde har draget nytte af transaktionen, uanset om der i salgsbetingelserne er taget højde for sådanne beløb eller ej. I denne henseende kan kolliderende principper i national ret ikke gå forud for fællesskabsretten ⁽²⁰⁾.
- (115) For så vidt den foreliggende beslutning vedrører støtte, som blev ydet til PA/PBK eller joint venture-selskabet, skal medlemsstaten — for at gennemføre en tilbagebetalingsbeslutning fra Kommissionen på behørig vis — efter Kommissionens opfattelse agere på samme måde som en privat kreditor og i det mindste med samme omhu, som medlemsstaten selv ville udvise f.eks. i forbindelse med opkrævning af skattegæld eller gæld vedrørende sociale sikringsydelser. Samtidig skal national ret finde anvendelse på samme måde som enhver inddrivelse, der gennemføres efter ren national ret, og således at inddrivelsen ikke bliver umulig eller vanskeliggøres væsentligt. Det betyder, at medlemsstaten i princippet ufortøvet skal søge gælden inddrevet og bruge alle de midler, den har til rådighed, samtidig med at den, hvor det er muligt, skal gøre udlæg i alle disponible anlægsgoder og endelig, såfremt virksomheden er ude af stand til at tilbagebetale sin gæld, indlede en likvidationsprocedure mod virksomheden.
- (116) Som ved enhver anden inddrivelse skal en medlemsstat, der handler som simpel kreditor, anvende ethvert middel i henhold til national ret, f.eks. bestemmelser om bedrageri over for kreditorer eller om mistanke om aftaler i forbindelse med insolvenssager, således at den sikrer, at en sådan inddrivelse hverken kan anfægtes eller erklæres ugyldig.
- (117) Det er muligt eller endog sandsynligt, at alle resterende anlægsaktiver i virksomheden bliver solgt under likvidation i en insolvensprocedure. Dette skal i sig selv ikke anses for særlig problematisk, idet salget kontrolleres af en kurator, der under hensyntagen til kreditorernes interesser skal opnå det bedst mulige resultat, samtidig med at provenuet ved salget af anlægsaktiver skal anvendes til fyldestgørelse af kreditorernes fordringer. Også selv om provenuet ved salget af anlægsaktiver muligvis ikke rækker til at betale hele gælden i virksomheden og dermed sikre fuldstændig tilbagebetaling, er en likvidation alligevel ikke uden betydning for konkurrencevilkårene. Konkurrerende virksomheder, som måtte have lidt skade som følge af statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, har således lejlighed til at udfylde den uudnyttede markedsniche, som den likviderede virksomhed har efterladt og endog selv erhverve de solgte anlægsaktiver med det formål at anvende dem mere effektivt.

⁽²⁰⁾ Se EF-Domstolens dom i sag C-303/88, Italien mod Kommissionen, Sml. 1991 I, s. 1433, præmis 60.

- (118) For desuden at forhindre omgåelse af dens beslutning og sikre, at enhver mulighed for fordrejning af konkurrencen ryddes af vejen, er Kommissionen om nødvendigt forpligtet til at forlange, at en sag om inddrivelse ikke kun begrænses til at omfatte den oprindelige modtager, men derimod også den virksomhed, som viderefører den oprindelige virksomheds forretningsaktiviteter ved hjælp af de overtagne produktionsmidler, for så vidt visse aspekter ved overdragelsen tillader den antagelse for begge virksomheders vedkommende, at forretningsaktiviteten rent faktisk videreføres. Til disse aspekter hører bl.a. den overtagne genstand (formueværdier og forpligtelser, overtagelse af arbejdskraft, konsoliderede formueværdier), købsprisen, aktionærernes identitet og/eller ejerne og køberen af den oprindelige virksomhed, tidspunktet, hvor overdragelsen fandt sted (efter indledningen af undersøgelserne, den formelle undersøgelsesprocedure eller efter godkendelsen af den endegyldige beslutning) og den kommercielle karakter af overdragelsen.
- (119) En sådan fremgangsmåde kunne have det formål eller den følge, at disse aktiver ikke medtages i Kommissionens beslutning. Dette ville være i modstrid med Kommissionens pligt til at forhindre en omgåelse af dens beslutning samt medlemsstaternes pligt til at drage omsorg for, at de forpligtelser, der er pålagt dem i medfør af Kommissionens beslutning, bliver overholdt.
- (120) I det foreliggende tilfælde nyder LCA og CDA fortsat godt af støtten, som tidligere blev ydet til PBK, joint venture-selskabet og PA, i og med at de benytter disse virksomheders aktiver og infrastruktur. Begge viderefører PBK's, joint venture-selskabets og PA's forretningsaktiviteter.
- (121) Kommissionen anser det derfor for nødvendigt i denne beslutning at præcisere, at udtrykket »modtageren« ikke blot omfatter PBK, joint ventureselskabet og PA, men også LCA og CDA samt alle andre virksomheder, der har fået eller får overdraget aktiver fra PBK, joint venture-selskabet og PA på en sådan måde, at følgerne af denne beslutning bliver omgået.

5. KONKLUSION

- (122) Kommissionen beklager, at Tyskland har ydet støtte i modstrid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.
- (123) Udslagsgivende for Kommissionens bedømmelse var først og fremmest det forhold, at den statsstøtte, der blev ydet til oprettelse af cd-fabrikken i Albrechts samt til konsolidering af virksomhedens situation, rent faktisk begunstigede virksomheder i Pilz-koncernen økonomisk, og således er blevet misbrugt, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 2. Denne vedrører konkret delstaten Thüringens foranstaltninger til 63,45 mio. DEM, LfA's foranstaltninger til i alt 77,12 mio. DEM og THA's foranstaltninger til et beløb af 120 mio. DEM. Den samlede støtte til dette formål på 260,57 mio. DEM skal derfor annulleres og kræves tilbagebetalt.
- (124) Støtten på 166,3 mio. DEM til omstruktureringen af CD Albrechts henholdsvis LCA's og CDA's successorer er ligeledes uforenelig med traktatens bestemmelser, idet de tyske myndigheder til dato ikke har fremlagt nogen omstrukturingsplan, der havde til formål at genoprette virksomhedens rentabilitet på lang sigt. Den i rammebestemmelserne nævnte forudsætning for genetablering af virksomhedens rentabilitet og levedygtighed på lang sigt inden for et passende tidsrum på grundlag af realistiske antagelser med hensyn til dets fremtidige driftsbetingelser kan følgelig ikke anses for at være opfyldt.
- (125) Derudover fandtes der ikke nogen privat investor, der var villig til at overtage det nuværende LCA og CDA. Som følge deraf mangler der et privat bidrag, således at en vurdering af forholdet mellem omstrukturingsbestræbelserne og den ydede støtte ikke er mulig. Den ydede støtte kan derfor ikke tillades. Heller ikke undtagelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kan anvendes på støtten til omstruktureringen.
- (126) Den ulovlige støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, og som er udbetalt til PBK, joint venture-selskabet og PA, skal kræves tilbagebetalt. Derudover skal alle førømtalte støtteforanstaltninger ligeledes kræves tilbagebetalt af LCA og CDA, idet begge virksomheder er PBK's, joint venture-selskabets og PA's direkte successor og som hidtil drager fordel af disses aktiver og af den støtte, som tidligere blev ydet til disse virksomheder. Støtten skal også kræves tilbage af alle andre virksomheder, som har fået eller får overdraget aktiver fra PA, joint venture-selskabet eller PBK på en sådan måde, at følgerne af denne beslutning omgås.

- (127) Støtten kræves tilbagebetalt i overensstemmelse med tysk lovgivning, og der beregnes forfaldne morarenter fra tidspunktet for dens udbetaling ⁽²¹⁾.
- (128) Ifølge Domstolens domspraksis må den relevante nationale procesret imidlertid ikke i praksis umuliggøre den fællesskabsretligt foreskrevne tilbagebetaling. Eventuelle vanskeligheder af procesretlig eller anden karakter i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen har ingen indflydelse på dennes lovlighed ⁽²²⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den af Tyskland ydede støtte til R.E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG og Pilz Albrechts GmbH med det formål at oprette, drive og konsolidere cd-fabrikken i Albrechts (Thüringen) blev med 260,57 mio. DEM anvendt på andre områder i Pilz-koncernen.

Støtten vedrører konkret delstaten Thüringens foranstaltninger til 63,45 mio. DEM, Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierungs foranstaltninger til i alt 77,12 mio. DEM og Treuhandanstalts foranstaltninger til 120 mio. DEM.

Den forkerte anvendelse udgør misbrug af støtte i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 2; støtten er således uforenelig med EF-traktaten.

2. Støtten på i alt 166,3 mio. DEM til omstrukturering af CDA Compact Disc Albrechts GmbH er uforenelig med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 2

1. Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtagerne.

2. Tilbagesøgningen skal ske i overensstemmelse med national lovgivning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne nettosubventionsækvivalenten for regionalstøtte.

3. I denne artikel forstås ved »modtagere« CDA Datenträger Albrechts GmbH og LCA Logistik Center Albrechts GmbH, samt alle andre virksomheder, som har fået eller får overdraget aktiver og/eller infrastruktur fra R.E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG eller Pilz Albrechts GmbH på en sådan måde, at følgerne af denne beslutning omgås.

Artikel 3

Tyskland underretter senest en måned efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 2000.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽²¹⁾ Kommissionens brev til medlemsstaterne SG (91) D/4577 af 4.3.1991, samt dom i sag C-142/87, »Belgien mod Kommissionen« Sml. 1990 I, s. 959.

⁽²²⁾ Jf. fodnote 21.

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

På grund af et teknisk problem, der opstod mellem offentliggørelsen af forordning (EF) nr. 2119/2000 (EFT L 252 af 6.10.2000, s. 11) og forordning (EF) nr. 2220/2000 (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 1), er numrene 2120/2000 til 2219/2000 ikke blevet anvendt til retsakter.